

งานนารกรรม

เทศบาลเตรียมรับสีด้ํา

2016

เทศกาลเตรียมรับสีจ

คุณมีภาระประจำวันสำหรับสมาชิกได้ใช้อธิษฐานส่วนตัว ให้ภายในครอบครัว เพื่อเตรียมตัว เตรียมใจรับสีจจากการทรงบังเกิดขององค์พระเยซูคริสต์ในวันคริสต์มาส

ทุกนั้นตลอดช่วงเทศกาลเตรียมรับสีจ หนูนใจพี่น้องใช้คุณมีภาระ เข้าเฝ้า ติดสินิทักษิพะเจ้าสานตัวหรือใช้กับครอบครัวตามวันที่ได้กำหนดไว้

วิธีที่ดีที่สุดคือเก็บคุณมีภาระฉบับนี้ไว้กับพระคัมภีร์ส่วนตัวของท่าน ท่านเข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยการอ่านพระวจนะของพระเจ้าตามข้อพระคัมภีร์ที่ได้กำหนด และใช้เนื้อหาในการภาระ และครั้ครวญส่วนตัวคุณมีได้กำหนดหัวข้ออธิษฐานเพื่อท่านจะได้อธิษฐานเพื่อหัวข้อเหล่านี้ ควรจัดสรรเวลาเฉพาะประมาณ 15-30 นาที ในการภาระประจำวัน

คณะศิษยาภิบาล

คริสตจักรวัฒนา

เตรียมรับสต็อก

อ่านพระธรรม >> 2 เอสโธนิกา 2:1-11

วันที่

1

ข้อคิด

เราควรเตรียมตัว
เพื่อรับสต็อก
อย่างไร?

“คือในวันที่พระองค์จะเสด็จมา เพื่อรับพระเกี้ยรดิ เพราะ
ธรรมิกชนของพระองค์ และเพื่อให้เป็นที่อัศจรรย์ใจแก่คนทั้ง
ปวงที่เชื่อ เพราะท่านก็ได้เชื่อคำพยากรณ์ของเราจริงๆ แล้ว”
(2ธส.1:10)

ใกล้จะถึงเทศกาลคริสต์มาส คริสตจักรมีการเตรียมการ
มากมายหลายอย่าง บางคริสตจักรเตรียมการตกแต่งคริสต-
จักร เตรียมประดับประดาไฟในบรรยาการศรีสต์มาส กรรม-
การคริสต์มาสเริ่มเรียกประชุม ผู้รับผิดชอบรายการเริ่มคิด
ถึงสิ่งที่ต้องแสดง คิดว่าจะจัดดีอะไรที่จะประทับใจผู้ที่มาร่วมงาน หลายคริสตจักรใช้เวลา
ในการเตรียมงานมาก แต่สิ่งสำคัญที่สุดที่ควรเตรียมสำหรับวันคริสตสมាមคืออะไร?
การเตรียมตัวเราและเตรียมใจคนที่จะมาร่วม

จดหมายฉบับนี้เขียนขึ้นโดยมีจุดประสงค์ เพื่อแสดงความรักความห่วงใยที่อาจารย์
เปาโลมีต่อพื่น้อง เพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซุสคริสต์ และ
เพื่อหนุนใจให้ดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า หัวใจสำคัญของจดหมาย
ฉบับนี้คือการกลับมาของพระเยซุสคริสต์ แม้จะมีเนื้อความถึงเรื่องอื่นๆ ด้วยก็ตาม แต่จุด
ใหญ่ยุ่งที่การเตรียมตัวรับสต็อกของพระเยซุส ครั้งที่ 2 ท่านจึงเตือนในบทที่ 2 ว่า ก่อน
การเสด็จกลับมาของพระเยซุส ให้มีสติ (1-3) ขอสังเกต (3-9) จะเกิดการทรายและการ
ประภูตัวของคนนักศาสนา ผู้ชัดขาดจะแยกตัวขึ้นต่อสู้ต่อสิ่งที่คนกราบไหว้หันมัสการ
(4) เขาจะนั่งในพระวิหารของพระเจ้าและประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้าเสียเอง (4)

เช่นเดียวกัน ทุกวันนี้อำนาจลึกกลับกำลังทำงานอยู่ท่ามกลางเรา (7) เราไม่รู้สึกตัว
เท่าไหร่ เพราะมันอยู่รอบๆ ตัวเรา อยู่ใกล้เราเหลือเกิน มันกำลังรอเวลาที่จะประภูตัว
(7) แต่เมื่อใดที่มันประภูตัว พระเจ้าจะประหารมัน (8) เราจะรู้ได้อย่างไรว่าผู้นั้นคือ
คนนักกฎหมาย (9) เรากลับเตรียมตัวอย่างไร? (13-15) - TP

อธิษฐาน

ขอพระเจ้าทรงนำเราในการเตรียมชีวิตเพื่อรับสต็อกพระองค์

วันที่ 2

ข้อคิด

การปฏิเสธพระเยซู
คริสต์ก็คือการปฏิ
เสธพระเจ้า

อยู่ในทางสว่าง

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 12:37-50

“เราเข้ามาในโลกเป็นความสว่างเพื่อผู้ใดที่เชื่อในเราจะให้ได้
อยู่ในความมืด” (ยอห์น 12:46)

คุณเคยอยู่ในความมืดบ้างไหม? เชื่อว่าเราคงเคยมีบาง
ครั้งที่ต้องอยู่ในความมืด และมองอะไรไม่เห็นเลย จนกระทั้ง
ตาเราสามารถปรับเข้ากับสภาพนั้นได้ บางทีอาจเคยตื่นขึ้น
มากลางดึกและพยายามเดินไปห้องน้ำ แต่ก็ต้องสะตุดกับ
บางสิ่งบางอย่าง เพราะมันมืด

หลายคนคงเคยได้ยินสำนวน “ใส่เมืองโคลน” ซึ่งหมายถึง คุณไม่เข้าใจ บางที
หนทางข้างหน้าในชีวิตของเราราจจะขุ่นแมวและไม่ชัดเจน เช่นในเรื่องงานหรือเรื่องความ
สัมพันธ์ เรายังไม่ได้ตั้งใจและที่มีด อย่างไรก็ตามแสงสว่างก็ขับไล่ความมืด
แสงสว่างนำเรารอจากความมืด พระเยซูทรงเป็นแสงสว่างของเรา ให้เราภาระเป็น
พระองค์ และทึ่ความมืดไว้ข้างหลัง

พระเยซูทรงเป็นแสงสว่างของโลก เมื่อไหร่ก็ตามที่เราตัดสินใจหรือวางแผนอนาคต
ร่วมกับพระองค์ เรายังจะเห็นสิ่งต่างๆชัดเจนขึ้น มันไม่ได้หมายความว่าการตัดสินใจทุก
ครั้งจะง่าย แต่เราอาจประหลาดใจที่สามารถมองเห็นด้านมืดๆ ที่อาจฉุดเราให้ตกต่ำ
และทำให้เราสับสนได้ง่ายๆ

เราทุกคนมีหลายเรื่องต้องตัดสินใจในชีวิต เมื่อเรามีพระเยซูเป็นแสงสว่างของเรา
ทางข้างหน้าก็จะไม่ขุ่นแมวอีกต่อไป ในเทศการรับเดือนี้อย่างจะให้เรามีชีวิตที่อยู่บน
ความถูกต้อง อยู่บนเส้นทางขององค์พระเยซุคริสต์ - PS

อธิษฐาน

สำหรับคนที่ยังเดินอยู่ในทางมืด ให้ได้เจอกับแสงสว่างจากองค์พระเยซุ
คริสต์

แสงสว่าง

อ่านพระธรรม >> สตุ๊ดี 43:3-5

วันที่
3

ข้อคิด

พระเยซุคริสต์คือ
แสงสว่างแห่ง
คริสต์มาส
ที่ส่องเข้ามาในโลก

“พระเจ้าซึ่งเป็นความชื่นบานยอดยิ่งของข้าพระองค์ และ ข้าแต่พระเจ้า พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะถวาย เพลงสตุ๊ดแก่พระองค์ด้วยพิณเข้าคู่” สตุ๊ดี 43:4

พันธสัญญาเดิม สมัยหลังจากผู้เผยแพร่พระวจนะมาลาตี พระเจ้ายุดตรัสกับคนอิสราเอล 400 ปี เวลาหนึ่นคือยุคเมด ชีวิตที่ขาดจากพระเจ้า แต่น้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับมนุษย์นั้นไม่เคยหยุด พระเจ้าทรงให้พระเยซุคริสต์มาบังเกิด ในค่ำคืนอันหนาวเหน็บ ในที่ที่ไม่มีคริศาดคิด และพระองค์ คือของขวัญของคนทุกชนชั้น ทุกชาติ และพระองค์คือแสงสว่างและความจริงของพระเจ้า ที่มีมาiangชีวิตของมนุษย์ เพื่อนำความชื่นบานสู่มนุษยชาติ

พื้นอังที่รัก เมื่อเราจุดเทียนแห่งคริสต์มาส คือการประกาศการสเด็จมาขององค์ พระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นแสงสว่างแห่งชีวิตของเรา และสิงที่สำคัญขอให้แสงสว่างนั้นเป็น เครื่องนำทางชีวิตของเรา เป็นแสงสว่างแห่งชีวิตที่อุปถัมภ์ชีวิตของเรา ดังในสตุ๊ดี 43:5 “จงห่วงใจในพระเจ้า เพราะข้าพเจ้าจะถวายสตุ๊ดพระองค์อีก ผู้ทรงเป็นความอุปถัมภ์ และพระเจ้าของข้าพเจ้า” พระเยซุคริสต์บังเกิดเพื่อเป็นดั่งแสงสว่างของพระเจ้าที่ส่อง สว่างชีวิตของเรา นำทางชีวิตของเราออกจากความเมด และอุปถัมภ์ชีวิตของเรา ให้เรา ดำเนินชีวิตที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้า

ทุกวันคริสต์มาสเป็นวันที่เราจะระลึกถึงความรักของพระเจ้า เราได้ให้แสงสว่างแห่ง พระคริสต์ส่องนำทางชีวิตของเรา จงมอบทางของท่านกับพระเจ้า ให้พระองค์ทรงเป็น แสงสว่างที่นำทางเราไป ไม่ว่าเราจะเดินไปในทางที่เผชิญกับความยากลำบาก เราจะ มั่นใจว่าพระเจ้าทรงอยู่เคียงข้างเรา ความหมายแห่งวันคริสต์มาสมีใช่เพียงแค่ความชื่นชม ยินดี หรือการส่งมอบความสุขแก่กันและกันเท่านั้น แต่เป็นวันที่เราจะต้องมอบชีวิตของ เราให้กับพระเจ้า รับพระเยซุคริสต์ให้เป็นแสงสว่างนำทางชีวิตของเรา ให้พระองค์เป็น ดั่งแสงสว่างแห่งชีวิตเราตลอดไป - DW

อธิษฐาน

ขอพระเจ้าให้ชีวิตคริสต์เดียนเป็นแสงสว่างของพระเจ้า เมื่อฉันที่พระ เยซุคริสต์ล่องสว่างแก่โลก

ความฉลาดที่ใช้เป็นความฉลาดแกมโง่ มีเลิ่ห์เหลี่ยม ผลกระทบของความบ้า
ครั้งนี้ได้สืบทอดตกไปสู่มนุษย์เป็นความชั่วของมนุษยชาติ ตราบนานเท่านาน มนุษย์
แยกตนเองออกจากพระเจ้า หนีหน้า พยายามหลบซ่อนจากพระเจ้า แยกตนออกจาก
มนุษย์ด้วยกัน แยกจากโลก/ธรรมชาติ สำคัญตนเองผิด ไม่เข้ากับพระเจ้า ตัดสินใจผิด
พลาด ความเจ็บปวดและทนทุกข์ของชาỵและหญิง ความห่างเหิน ขาดสามัคคีธรรม
ขาดการประชุม กระดาษอย่าง โทษคนอื่น ยโส工作作风 ทำสิ่งความต้องกัน ไม่ยับหนึ่งชั้นใจ
กระทั่งธรรมชาติ ถูกกล้ากี้ยังเปลี่ยนไป ภัยธรรมชาตินานาภัยแบบ

เมื่อเราตัดสินใจทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมหนีไม่พ้นผลกระทบที่ตามมาไม่ว่าดีหรือไม่ดี การกระทำของอดีตส่งผลให้พงศ์พันธุ์ต่อมาหนักอยู่ในความบ้า แต่พระเจ้าทรงให้โอกาสใหม่เพื่อมนุษย์จะกลับคืนมาสู่ความสุขแห่งเดิมของยาคีอิการเชื้อฟัง โดยยอมสละพระบุตรลงมาในโลกด้วยพงศ์พันธุ์ของหญิงซึ่งมีบุคลิกแห่งการเชื้อฟัง มักไม่ทำตามทางของตนเอง ทำให้เราได้คืนดีกับพระเจ้า (โรม 5:1) ธรรมชาติทุกสิ่งที่ทรงสร้างกลับมาคืนดีกับพระองค์ (โลโลสี 1:20) วันนี้เราจะเลือกทำตามทางของตนเองหรือเชื้อฟังพระเจ้า

ອົບົມຈານ

สำรวจความคิด การกระทำของเราเพื่อให้อยู่ในน้ำพระทัยพระเจ้า และ^{๔๔} แล้วหารือช่วยผู้อื่นให้ได้รับความรักของพระเจ้า

หัวใจที่ยอมเพื่อพระเจ้า

อ่านพระธรรม >> มัทธิว 1:1-17

วันที่

5

ข้อคิด

พระเจ้าทรงเรียกเรา
ให้ร่วมรับใช้พระองค์
จากหัวใจแห่งความ
เชื่อฟัง

“หนังสือสำคัญของพระเยซุสคริสต์ ผู้เป็นเชื้อสายของดาวิด ผู้สืบทระกูลเนื่องมาจากอัคราภัณฑ์ ...ยาโคบมีบุตรชื่อโยเซฟ สามีของนางมาเรีย พระเยซูที่เรียกว่าพระคริสต์ก็ทรงบังเกิดจากนางมาเรียนี้” (มัทธิว 1:1,16)

พระธรรมมัทธิวเป็นหนังสือที่เปิดเรื่องขึ้นมาด้วยลำดับ พงศ์พันธุ์ของพระเยซุสคริสต์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยให้เราได้เห็น การทรงเลือกของพระเจ้าในการที่ทรงใช้คนมากมายได้เป็น หนึ่งในผู้ที่กระทำให้คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิมสำเร็จ ใน บรรดาคนที่ถูกเลี่ยนมาถึงเหล่านี้ ล้วนมาที่มาที่ไปและสถานะที่แตกต่างกัน บ้างก็เป็นคน พเนจรเร่ร่อน อย่างอัคราภัณฑ์ , เป็นผู้หญิงที่สังคมรังเกียจ อย่าง นางราหับ , เป็นแม่เม่ายา ต่างชาติ อย่างนางรูต , เป็นกษัตริย์ อย่าง ดาวิด หรือเป็นเพียงครอบครัวช่างไม่ธรรมชาติ ในสังคมอย่างครอบครัวของโยเซฟและมาเรีย ถึงแม้คนเหล่านี้จะมีความแตกต่างกัน แต่สิ่งที่พวกเขามีเหมือนกันอย่างหนึ่งคือ “หัวใจที่ยอมให้พระเจ้าทรงใช้” เพื่อแผนงาน อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ นั่นคือการเด็จมาบังเกิดของพระเมสสิยาห์ที่ทุกคนรอคอย

เมื่อพระเจ้าจะทรงเรียกเราให้ได้ร่วมงานอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทอกพระเนตรว่าเราเป็นใคร ฐานะอย่างไร หรือทำความดีมากมายแค่ไหน แต่พระองค์จะทรงหอดพระเนตรจิตใจ และ พิจารณาความเชื่อฟังของเราว่ามีต่อพระองค์ อย่างไร และในฐานะของเราผู้ที่จะได้ร่วมงานกับพระองค์นั้น ต้องนับว่าสิ่งนี้คือเกียรติยศ ที่พระเจ้าทรงใช้ผู้เล็กน้อยอย่างเราในการทำพันธกิจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ดังนั้นจึงรับฉวยโอกาสดีนี้ไว้และทำงานรับใช้ให้ดีที่สุด - SA

อธิษฐาน

ผู้รับใช้ในคริสตจักรและองค์กรต่างๆ

วันที่ 6

ข้อคิด

คริสเตียนทุกคน
ได้รับการทรงเรียก
ให้เดินในทางหลวง
นี้ด้วยความเชื่อฟัง

ทางหลวงใหม่

อ่านพระธรรม >> อิสยาห์ 40:3

เลี้ยงของผู้หันนึ่งร้องว่า จงเตรียมทางในถินกันดารสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า จงทำทางหลวงของพระเจ้าในถินกันดารให้ตรงไป (อิสยาห์ 40:3)

ไม่มีคริมชีวิตในทางของพระเจ้าโดยบังเอิญ พระเจ้าประทานชีวิตใหม่ และทางใหม่ให้กับลูกของพระองค์ ชีวิตคริสเตียนที่มีชัยชนะจะกล้ายเป็นประสบการณ์ของเรา ก็ต่อเมื่อเราแสวงหาความบริสุทธิ์ส่วนตัว มุ่งมั่นที่จะเป็นคนบริสุทธิ์ และถูกต้อง นี่คือความหมายของคำว่า “ตรง”

การยอมให้พระคริสต์เป็นผู้ควบคุมเส้นทางชีวิต การถวายชีวิตหรือเส้นทางเดินของเราเดี่ยพระองค์เป็นสิ่งที่คริสเตียนทุกคนต้องทำ การเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณไม่เหมือนการเติบโตฝ่ายร่างกาย มันเป็นผลของความตั้งใจส่วนตัว เราต้องตัดสินใจที่จะฝึกตน “ในทางของพระเจ้า” เมื่อเราตัดสินใจทำสิ่งที่ถวายเกียรติแด่พระคริสต์ พระองค์ก็จะประทานกำลังที่จำเป็นทุกอย่างเพื่อเราจะดำเนินชีวิตตามนั้น

ทางใหม่นี้เป็นชีวิตซึ่งผู้ที่อยู่ฝ่ายโลกไม่สามารถเข้าใจได้อย่างครบร้าวน เปาโลบรรยายความพิเศษของชีวิตใหม่นี้ไว้ใน 2 โครินธ์ 5:17 “ฉะนั้นถ้าใครอยู่ในพระคริสต์ เขาถูก เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่วงไป นี่ແนະกล้ายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” คำพยานส่วนตัวของเปาโลสะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างสั้นเชิงในค่านิยมของเข้า “แต่ว่าอะไรที่เคยเป็นกำไรของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ถือว่าสิ่งนั้นเป็นการขาดทุนแล้ว...” แต่สาเหตุคืออะไร “...พระเหตุคุณค่าอันสูงยิ่งของการได้รู้จักพระเยซุสคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า...” (ฟิลิปป์ 3:7-8) คริสเตียนมีวิธีคิดแบบใหม่ที่ไม่เหมือนเดิม พระคัมภีร์กล่าวว่า “พระฉะนั้นเมื่อพระเจ้าทรงทำให้พวกร่านเป็นขึ้นมาด้วยกันกับพระคริสต์แล้ว... จะเจ้าใจใส่สิ่งที่อยู่เบื้องบน ไม่ใช่สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินโลก” (โคลอส 3:1ก, 2)

ความคิด การกระทำ และความรักใหม่ในทางหลวงใหม่นี้จะได้รับการบำรุงเลี้ยง โดยการที่เราสามัคคีธรรมิกลัชชิดกับพระองค์ - ST

อธิษฐาน

ขอให้เรามีกำลังในการฝึกตนในทางของพระเจ้า

คำพยากรณ์

อ่านพระธรรม >> อิสยาห์ 7:10-17

“พระฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานหมายสำคัญເວລີດ
ຫຼົງວາມຫົງຫຼົງ ຈະຕັ້ງຕະຫຼາດ ແລະຄລອດບຸຕະຫຼາຍຄນຫົ່ງ
ແລະເຂາຈະເຮັດການຂອງທ່ານວ່າ ອິມມານູ້ເວລ” (ອລຍ.7:14)

ในเทศบาลเตรียมรับเด็จ จะมีการจุดเทียนสีต่างๆ 4 ตัว ดังนี้ สีปีดาห์ที่ 1 จุดเทียนสีน้ำเงิน หมายถึง เทียนแห่งคำพยากรณ์ เพื่อระลึกถึงคำพยากรณ์ที่พระเจ้าจะประทานพระเมสสิยาห์มาบังเกิด ถ้อยคำที่อิสยาห์ได้预言เอาไว้ตั้งแต่ราชศัตรูธรที่ 8 เพื่อหนุนใจชนชาติอิสราเอลเมื่อครั้งกรุงแตก เมื่อพากษาต้องถูกกดดันไปเป็นชัย สูญเสียอิสรภาพ ไม่มีโอกาสเดินมั่งค่าพระเจ้าที่เขารักและชาบชี้ในพระคุณในแบบที่เขาได้เคยทำ เป็นความทุกข์ใจ อิสยาห์คงไม่รู้ว่า ถ้อยคำที่ท่านได้预言ไปนั้น คือ คำพยากรณ์ที่ถึงพระเยซูคริสต์ที่จะมาบังเกิดอีกหลายร้อยปีข้างหน้า และนี่คือที่มาของคริสต์มาส

คริสต์มาสคือวันประสูติของพระเยซุสคริสต์ หรือผู้ที่ได้รับการเจิมจากพระเจ้า จุดประสังค์เพื่อนำข่าวดีมา ข่าวดีแห่งความหวังใจแก่คนที่สิ้นหวัง ผิดหวัง กำลังใจแก่คนที่ห้อแท้ใจ หมดกำลังใจ ความบีติยินดีแก่ผู้ที่ชอกข้ารำกำใจ ถูกปีบคั่นจิตใจ ประกาศอิสรภาพแก่บุรุษดาเชลย

การปลดปล่อยของพระเยซูคริสต์เกิดจากการที่มนุษย์ยอมรับว่าตนเป็นคนบาป พระเจ้ามาเพื่อประทานของขวัญแก่คนที่ได้ชื่อว่าเป็นประชากรของพระองค์ที่มีความทุกข์ พระเจ้าจะประทานมาลัยแทนที่ถ้า น้ำมันแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์ และ ผ้าที่มั่นแห่งการสรรเสริญแทนจิตใจที่ท้อถอย ชีวิตเราจะเปลี่ยนใหม่เมื่อเรารับเอายาพระเยซูเป็นของขวัญ ชีวิตเราจะเปลี่ยนใหม่เมื่อเราสารภาพบาปของเรา - TP

ອົມືສຸກ

ขอพระเจ้าทรงช่วยผู้ที่กำลังตกอยู่ในสถานการณ์เช่นเดียวกันนี้ คือผู้ที่ลืมหวัง ทุกข์ใจ ห้อแท้ บัดเจ็บ กลัว ขาดความชื่นชมยินดี

วันที่
7

ข้อมูล

ชีวิตเราจะเปลี่ยน
ใหม่ เมื่อเรารับ
เอาระยะเป็น
ของขวัญ

วันที่ 8

ข้อคิด

พระเยซูคริสต์เป็น
ของขวัญสำคัญแห่ง
การรอดคุณ

รอดด้วยความชื่นชมยินดี

อ่านพระธรรม >> ลูกา 2:25-35

“นี่แน่ มีชายคนหนึ่งในกรุงเยรูซาเล็มซึ่งสิเมโอน เป็นคนชอบธรรมและเกรงกลัวพระเจ้า รอดคุณเวลาซึ่งพากอิสราเอลจะได้รับการบรรเทาทุกข์ ท่านจะไม่ตายจนกว่าจะได้เห็นพระคริสต์ของพระเป็นเจ้า” (ลูกา 2:25-26)

ในกรุงเยรูซาเล็มเวลานั้น มีเพียงไม่กี่คนที่กำลังรอดคุณ และแสวงหาพระมาซียา สิเมโอนเป็นคนหนึ่งในบรรดาคนเหล่านั้น ที่เฝ้ารอดคุณเวลาที่พากอิสราเอลจะได้รับการปลดปล่อยให้พ้นจากความทุกข์ยากลำบาก พระคัมภีร์บันทึกว่า สิเมโอนเป็นคนเคร่งศาสนา อุทิศชีวิต และคุณการเดต์จามของพระคริสต์ เขาเพียรพยายามรอดคุณด้วยใจถ่อมสุภาพ โดยการภาวนาอธิษฐาน ภาวนาพระธรรมของพระเจ้า และนมัสการพระเจ้าด้วยใจยำเกรงพระองค์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่กับท่าน พร้อมสัญญาว่าท่านจะไม่ตายจนกว่าจะได้เห็นพระคริสต์

สิเมโอนเข้าไปในพระวิหาร เมื่อได้เห็นพระกุมารเยรูชัมบิดานำมารดาอย่างสิเมโอน ก็รู้ทันทีว่า กุมารนั้นเป็นกษัตริย์ ที่เขาได้เฝ้ารอดคุณด้วยใจจริง ท่านจึงมีความปิติยินดี เป็นอย่างยิ่ง และได้สรรเสริญพระเจ้า เพลงที่ท่านร้องในเวลานั้น มาจากพระธรรมอิสยาห์ 42, 49 และ 52

ในเทศกาลเตรียมรับเดต์จาม อย่างให้เรามีท่าที่รอดคุณเหมือนกับสิเมโอนที่รอดคุณพระคริสต์ที่จะมาช่วยปลดปล่อยพากษาจากความทุกข์ ให้เรารอดคุณด้วยใจถ่อม ภาวนาอธิษฐาน อ่านพระวจนะ และนมัสการด้วยใจยำเกรง และเมื่อพระคริสต์เดต์จามเราจะมีแต่ความชื่นชมยินดี - PS

อธิษฐาน

ตัวเราในการรอดคุณพระคริสต์เดต์จามด้วยใจที่มีแต่ความชื่นชมยินดี

วันเวลา

อ่านพระธรรม >> มาระゴ 13:32-37

บทสัมภาษณ์ตอนหนึ่งของคุณชาติอิกาจ ไกวี พิธีกร หนุ่มซึ่งทำการสารคดีที่มีชื่อว่า Around Me เขาได้มีโอกาสคุยกับท่านอายุ 8-9 ขวบและเข้าบอกรว่า “เด็กคนนี้ ทำให้ผมฉลาดขึ้น” เด็กคนนี้เล่นกีตาร์อยู่บนสะพานลอย เด็กคนนี้เล่าว่า “พ่อผมเป็นสับเหล็ก พ่อสอนผมอย่างเดียวว่า คนรวยไม่รวยน้ำใจ คนดีซึ่รู้ยังน้ำใจ พ่อผมเผาคนให้หมดดู ตั้งแต่เด็ก ที่พ่อเผาคนรวยทั้งนั้น ตายไปก็เอาอะไรไปไม่ได้” ชาติอิกาจ กล่าวว่า “เด็กอายุ 8-9 ขวบคิดได้ขนาดนี้ แล้ว ผมล่ะ”

ชีวิตของผู้คนทั้งในสมัยโบราณที่และสมัยโลกที่ไม่แตกต่างจากชีวิตของคนในสมัยปัจจุบัน สังคมและศีลธรรมของมนุษย์ต่างๆ จนจะถึงจุดต่ำสุด มนุษย์ไข่ค่าวาอย่างจะรู้ อย่างจะกำหนดและจัดการเวลา อย่างจะรู้ว่าโลกจะเป็นอย่างไร เวลาของตนจะมีอีกเท่าไร มนุษย์กังวลเวลาของตนจะหมดเมื่อไหร่ จนมีกระแสร้งสื้นโลกมาแล้วก็ผ่านไป ผู้คนตื่นตระหนกกันชั่วครั้งชั่วคราว แห่งกันไปซื้ออาหารกักตน ความเป็นจริงโลกจะแตกหักหรือไม่ คนก็ใช้ชีวิตเมื่อเดิมอยู่ดี วันและเวลาของโลกไม่เข้าอยู่กับเราและเราเก็บไม่เมื่อทางที่จะรู้ได้ พระจันทร์ของพระเจ้าในพระธรรมมาระゴ 13:32 เริ่มต้นด้วยว่า “แต่วันนั้น ไม่จะนั้นไม่มีครรชี ถึงบรรดาทุตสวรรค์หรือพระบุตรก็ไม่รู้ แต่พระบิดาองค์เดียว” พระจันทร์ของพระเจ้ากล่าวกับเราในเรื่องวันและเวลาสุดท้ายนั้นหลายครั้ง และทุกครั้ง ก็จะย้ำว่าเราไม่มีวันที่จะรู้ว่าวันและไม่นั้นจะมาเมื่อไหร่ พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “จะเฝ้าระวังและอธิษฐานอยู่เพราท่านไม่รู้ว่าเวลาที่จะมาถึงเมื่อไหร่” (ข้อ 33)

สองสิ่งที่พระเยซูมักจะตรัสคุยกันเสมอ นั่นก็คือเฝ้าระวังและอธิษฐาน คริสต์มาสแต่ละปีผ่านมาและก็ผ่านไป แต่ขอให้คริสต์มาสแต่ละปีจะเป็นมากกว่าแค่การเฉลิมฉลองและงานเลี้ยง แต่เป็นช่วงเวลาที่เราจะเฝ้าระวังชีวิต และอธิษฐานเพื่อชีวิตของเรา เพื่อโลก ประเทศชาติ และอธิษฐานเพื่อผู้ที่ยังไม่รู้จักพระเจ้า - DW

วันที่

9

ข้อคิด

สองสิ่งที่พระเยซู
มักจะตรัสรู้กันเสมอ
นั่นก็คือเฝ้าระวัง
และอธิษฐาน

อธิษฐาน

ให้ชีวิตคริสต์เตียนเฝ้าระวังและอธิษฐานอยู่เสมอ

วันที่ 10

ข้อคิด

คริสเตียนคือตัวแทนของพระเจ้าในการติดตามหาผู้ที่หลงหาย

พระเจ้าทรงติดตามหามนุษย์

อ่านพระธรรม >> ปฐมกาล 3:8-13

“แต่พระเจ้าทรงลำดังความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงลิ้นพระชนม์เพื่อเรา” (โรม 5:8)

การสอนพระหัวใจว่าพระเจ้ากับเราดั้มทำให้เราทราบว่าพระเจ้าไม่เคยทอดทิ้งมนุษย์แม้ว่าเขาจะทำผิดต่อพระองค์แต่มนุษย์ต่างหากที่พยายามหลบซ่อนจากพระพักตร์พระเจ้า ความรักสักผิดเป็นสัญญาณเดือนที่พระเจ้าทรงให้มีในเรา ซึ่งจะดังข้างเรื่อยๆ เมื่อเราทำผิด ที่แยกสุดเราจำจัด

ความรักสักผิดนี้โดยไม่จำกัดสาเหตุ เมื่อมองกับไซยาระงับความเจ็บปวดโดยไม่รักษาบาดแผล อาดัมก็สร้างความชอบธรรมของตนเองขึ้นมาปกปิดความปลื้มโยเบล่า แต่ไม่มีสิ่งใดซ่อนเร้นจากสายพระเนตรพระเจ้าได้ พระองค์เสด็จมาหาเมื่อนอย่างเช่นทุกวันที่เคยเยี่ยมเยียนและเรียกหามนุษย์ เนื่องจากเราได้หายไปจากที่นัดพบ

มนุษย์ถูกสร้างตามพระฉายาทรงสร้างขึ้นมาด้วยความรักพระองค์จึงติดตามหาเขา มนุษย์เป็นผู้ซึ่งพระองค์ทรงรักและรักลึกถึง ทรงเยี่ยมบุตรของเข้า พระองค์ทรงสร้างเข้าให้ต่ำกว่าพระองค์แต่หันน้อยเดียว และสามศักดิ์ศรีกับเกียรติให้ ทรงมองอำนวยใจให้ครอบครองบรรดาสิ่งทั้งปวง ทั้งสัตว์ป่า ทั้งนกในอากาศ 平原ในทะเลและօริต่างๆ ที่เป็นอยู่ตามทะเล (สตุ๊ดี 8:4-6)

พระเจ้าทรงเรียกเราขณะที่เราเป็นคนบาปให้กลับมา มีความสัมพันธ์ ดังเดิมเมื่อมองตอนเริ่มต้น เมื่อมองที่ทรงเรียกและติดตามหาอาดัมที่สวนเอเดน เพื่อให้ทำหน้าที่ของ การดูแลโลกที่พระองค์ทรงสร้าง ทรงเรียกโน้เงส่วนที่เป็นคนพนjenให้กลับมาด้วยความคุ่มใจมองหน้าที่ให้นำคนอิสราเอลรอดจากความเป็นทาส พระเจ้าทรงเรียกเยเรมีห์แม้จะเป็นเด็ก และทรงเรียกอิสยาห์ให้ป่าวประกาศข่าวดีแก่พวากษา ถึงการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากบาปโลง แจ้งเรื่องความสว่างที่จะมาอย่างประชาชาติ สันติภาพ และการรักษาแผ่นดินให้หาย - SD

อธิษฐาน

เพื่อเพื่อนลักษณที่ฉันจะพาเขามาร่วมงานคริสต์มาส

บัตรเชิญอันทรงเกียรติ

อ่านพระธรรม >> ลูกา 2:8-20

วันที่
11

ข้อคิด

คุณยินดีที่จะร่วม
ต้อนรับการเสด็จมา
ของพระองค์หรือไม่

“ฝ่ายทุกองค์นั้นกล่าวแก่เขาว่า “อย่างล้วนเลย เพราะเรานำ
ข่าวดีมายังท่านทั้งหลาย คือความปรีดิยิ่งซึ่งจะมาถึงคนทั้งปวง
 เพราะว่าในวันนี้พระผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลาย คือพระ
 คริสตเจ้า มาบังเกิดที่เมืองดาวิด นี่จะเป็นหมายสำคัญแก่
 ท่านทั้งหลาย คือท่านจะได้พบพระกุمانนั้นพันผ้าอ้อมนอน
 อยู่ในรังหญ้า” (ลูกา 2:10-11)

ในบัตรเชิญยุคปัจจุบันเรามักจะพบตัวอักษรภาษา
 อังกฤษ 4 ตัว ในบัตรเชิญ คือ R.S.V.P. ตัวอักษร 4 ตัวนี้เป็น
 ตัวย่อจากภาษาฝรั่งเศสที่ว่า “répondez, s'il vous plaît,” (เร ปอง เดซ์, ชิล วู ปล)
 ซึ่งแปลว่า “โปรดกรุณาตอบด้วย” การที่บัตรเชิญต้องมีการระบุเข่นนึกเพื่อให้ทางเจ้า
 ภาพสามารถที่จะคำนวณแก่ผู้มีเกียรติที่จะมาร่วมงานได้และเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก
 สะดวกในเรื่องอื่นๆ ที่จะตามมา แต่สิ่งที่สำคัญของการตอบบันนัคือการตอบบินดีหรือไม่
 ยินดีในคำเชิญนั้นๆ ด้วยเข่นกัน

ในช่วงเวลาที่พระเยซุสคริสต์ทรงบังเกิดองค์พระผู้เป็นเจ้าได้สังเตตสวรรค์มาแจ้งข่าว
 แก่เหล่าบรรดาคนเลี้ยงแกะถึงการประสูติของพระองค์ และได้บอกให้พากษาเดินทาง
 เพื่อจะไปพบพระกุمانน้อยนนอนพันผ้าอ้อมในรังหญ้า บัตรเชิญนี้ถูกส่งมาอย่างบรรดาคน
 เลี้ยงแกะที่ดูดีต่ออยู่ในสายตามนุษย์ แต่ทว่า คนเลี้ยงแกะเหล่านี้ได้ตอบรับคำเชิญขององค์
 ผู้สูงสุดด้วยการเดินทางไปที่เมืองเบรเดอเมตามที่พระเจ้าได้ทรงแจ้งแก่เขา และนี่จึงเป็น
 พระพรแก่พากษาทั้งหลาย

บัตรเชิญนี้ได้ถูกส่งมาถึงเราเข่นกันในการที่จะต้อนรับการเสด็จมาของพระองค์
 หากวันนี้เราพร้อมจะตอบรับคำเชิญ ของเจ้าเตรียมตัว เตรียมใจเราเข้าสู่การรับเสด็จพระ
 องค์ และเราจะได้ร่วมชื่นชมยินดีด้วยกัน - SA

อธิษฐาน

ผู้ที่ยังไม่ได้เชื่อพระเจ้าแต่ได้มีโอกาสทราบงานคริสต์มาสในที่ต่างๆ

วันที่ 12

ข้อคิด
พระเจ้าทรงรัก
และเมตตาทุกคน
เท่าเทียมกัน
โดยไม่มีเงื่อนไข
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

พระเจ้าทรงรักโลก

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 3:16

“พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียว ของพระองค์ เพื่อทุกคนที่ว่างใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16)

1 โครินธ์ 1:9 “พระเจ้าทรงเป็นผู้ซื่อสัตย์ พระองค์ ทรงเรียกพวกท่านให้สัมพันธ์สนิทกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

โรม 6:23 “ เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

ยอห์น 3:36 “ผู้ที่ว่างใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะไม่ได้ เห็นชีวิต แต่พระพิริโตรของพระเจ้าตกลงกับเขา”

พระเจ้าทรงรักทุกคน พระเจ้าทรงรักคริสเตียนมากกว่าคนอื่นๆ หรือ คำตอบคือ ไม่ใช่ พระเจ้าทรงรักทุกคนอย่างเท่าเทียมกันโดยที่ทรงพระเมตตาแก่ทุกคนพระเจ้าทรงรัก ทุกคนโดยไม่มีเงื่อนไข ในการที่พระองค์ทรงສำแดงความเมตตาแก่ทุกคนโดยไม่ทำลาย พวกราห์ทันทีพระความบาก ในขณะเดียวกัน พระเจ้าองค์เดียวท่านนั้นที่ทรงทำ “พันธ์ สัญญาแห่งรัก” สำหรับผู้ที่เชื่อว่างใจในพระเยซูคริสต์เพื่อรับความรอด

พระเจ้าทรงรักลูกของพระองค์ด้วย เราจะเห็นได้ว่าเฉพาะคนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ ว่าทรงเป็นพระเจ้าและเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขาก็จะได้สัมผัสถกความรักของพระเจ้า ตลอดนิรันดร์ พระองค์ทรงพระกรุณาคุณตลอดนิรันดร์แก่ลูกของพระองค์ท่านนั้น และ เป็นพระสัญญาเรื่องความรักตลอดนิรันดร์ในสวรรค์มีกับลูกของพระองค์

ความรักที่ไม่มีเงื่อนไขของพระเจ้าสำหรับทุกคนควรนำเราไปสู่ความเชื่อใน พระองค์ ที่เราได้รับความรักยิ่งใหญ่ที่มีเงื่อนไขด้วยความชอบพระคุณ พระองค์ทรง ประทานแก่ทุกคนที่ได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด - ST

อธิษฐาน

ให้เราชอบพระคุณพระองค์ สำหรับความรักของพระองค์และประกาศ ความรักนี้แก่คนอื่นๆ ต่อไป

จงชื่นชมยินดีเดิม

อ่านพระธรรม >> สดุดี 100:1-5

วันที่
13

ข้อคิด

แม้วันเวลาจะเปลี่ยนไปกี่ปี พระเจ้าก็ไม่เปลี่ยนแปลง

“ชาวโลกทึ้งลึกลึกลับ ใจเปล่งเสียงชื่นบานถวายแด่พระเจ้า”
(สดุดี 100:1)

สักปั๊ที่ 2 เทียนสีเหลือง หมายถึงเทียนแห่งทุตสวรรค์ เพื่อระลึกถึงข่าวดีที่พระเจ้าให้ทุตสวรรค์มาแจ้งข่าวดีแก่มนุษย์ในโลก ดังนั้นเราจึงชื่นชมยินดี ที่ได้เปล่งเสียงชื่นบานถวายพระเจ้า..(1) เสียงชื่นบานอาจหมายถึงการอิจฉา ยกย่องในความดีของพระเจ้า การกล่าวพระภูมิใจของพระเจ้า การร้องเพลงที่มีจากใจ ถ้อยคำที่คุณฟังแล้วสบายใจ (แต่ไม่ใช่การพูดเพื่อเอาอกเอาใจ) ที่ได้นมัสการพระเจ้า..(2) ด้วยการบ่นนิบติพระเจ้า และการร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ ไม่ได้ชื่นอยู่ว่าพระเจ้าไม่พระราชนิพัทธิ์ แต่ชื่นอยู่กับจิตใจที่ต้องการมั่นสักการพระเจ้า และเนื้อหาของเพลงจะทำให้เราเห็นพระคุณของพระเจ้าที่ทรงมีต่อเราเข่นกัน

สดุดีจึงเป็นบทเพลงที่เกิดขึ้นจากเด็กหนุ่มคนหนึ่งที่ชาบชี้นในพระเจ้าที่ได้เป็นของพระองค์..(3) เราไม่ได้เป็นของโลก (ยน.17) พระเยซูอยากให้เรารู้ว่าเราไม่ได้เป็นของโลก แต่เป็นของพระเจ้า เราเป็นแกะแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์ ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า ‘The sheep in His care’ ในพระคุณของพระเจ้า..(4) สดุดี 103 อย่าลืมพระราชนิพัทธิ์ พระคุณทั้งสิ้นของพระองค์ อภัยบาป รักษาโรค ไม่จากปากแడนผู้ตาย กริ่วข้าและอดมด้วยความรักมั่นคง ไม่ปรักปรำเรา เลี้ยงดูยามขัดสน ปลดการละเมิดและในพระเจ้า..(5) สถานการณ์เป็นเหตุให้เราชื่นชมยินดีไม่ได้ สุขภาพไม่ดี ปัญหาเศรษฐกิจ การงาน การเรียน แต่ผู้เขียนสดุดีบทนี้มีความชื่นชมยินดีในพระเจ้าพระราชนิพัทธิ์ เพราะความรักมั่นคงของพระเจ้า สำรอง ‘His mercy endures forever’ เพราะความสัตย์สุจริตของพระองค์ สำรองอยู่ทุกข้าติพันธุ์ แม้วันเวลาจะเปลี่ยนไปกี่ปี พระเจ้าก็ไม่เปลี่ยนแปลง - TP

อธิษฐาน

ขออย่าให้สถานการณ์ควบคุมเรา แต่ให้เราควบคุมสถานการณ์

วันที่ 14

ข้อคิด

เพราะว่าไม่มีสิ่ง
 หนึ่งสิ่งใดที่พระเจ้า
 ทรงกระทำไม่ได้

ทุกสิ่งเป็นไปได้

อ่านพระธรรม >> ลูกา 1:26-56

ส่วนมาเรียจึงทูลว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าเป็นหญิงคนใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้บังเกิดแก่ข้าพเจ้าตามคำขอของท่านเกิด” แล้วทุตสวรรค์นั้นจึงจากເຮອໃປ (ลูกา 1:38)

มาเรียยำเกรงพระเจ้า การอศจรรย์ครั้งนี้ยิ่งใหญ่มาก พระเจ้ากำลังดำเนินแผนการของพระองค์ในเรื่องความรอด ของมนุษย์ พระองค์ไม่เพียงแต่ส่งผู้พยากรณ์อศจรรย์มาเท่านั้น แต่พระองค์ทรงส่งพระผู้ช่วยให้รอดมาแล้ว เป็นอีกครั้ง หนึ่งที่พระเจ้าให้ทุตสวรรค์ก้าเบรียลมาบอกกับมาเรียว่า เธอเป็นคนที่พระเจ้าทรงเลือกให้ตั้งครรภ์องค์พระเมสิยาห์ เธอเป็นที่โปรดปรานจำเพาะ พระเจ้าอย่างมาก แต่สิ่งที่เกิดขึ้นทำให้เธอเกิดคำามเพระเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เธอกتابมาว่า “เหตุการณ์นั้นจะเป็นไปได้อย่างไร” ไม่ใช่ว่าเธอไม่เชื่อ แต่เธออยากรู้ถึงความจริงที่กำลังจะเกิด สิ่งที่ดูเหมือนเป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์เป็นไปได้เสมอสำหรับพระเจ้า

มาเรียมีนิสัยถ่อมตัว แม้ว่าเธอจะได้รับการประกาศว่าเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า แต่เธอถึงมองตัวเองว่าเป็นผู้หญิงรับใช้พระเจ้า เธอประนีนาที่จะถวายชีวิตทั้งหมดเพื่อกระทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า เราสามารถเรียนรู้เรื่องความถ่อมใจและความเชื่อศรัทธาจากมาเรีย เพื่อเราเองจะได้พับกับพระคุณและสั่งรักศีในสายพระเนตรของพระเจ้า - PS

อธิษฐาน

อธิษฐานเพื่อเราที่จะเป็นคนที่ยำเกรงพระเจ้าและถ่อมใจในการรับใช้

ผู้เลี้ยงแกะที่ได้รับเกียรติ

อ่านพระธรรม >> ลูกา 2:8-20

วันที่
15

ข้อคิด

เรื่องราวแห่งการ
ประสูติของพระเยซู
เป็นข่าวดีสำหรับคน
ทุกคน

พระเจ้าทรงเลือกเมืองเล็กๆ ที่เรียกว่า เปอร์ลีเยม พระเจ้าทรงเลือกที่อยู่ในความสงบของชาวธรรมด้า ซึ่งว่า มาเรีย และชาวยิห์ชู ที่ซึ่งว่า โยเซฟ และพระเจ้าก็เลือกคนเลี้ยงแกะให้มีส่วนในการประสูติของพระเยซู ในสายตาของมนุษย์ คนเลี้ยงแกะเป็นอาชีพหรือบุคคลที่ไม่ได้มีความสำคัญอะไร คนเลี้ยงแกะทำงานกลางทุ่งนา ชีวิตอยู่กับแกะ วันเวลาในแต่ละปีของชาช่างผ่านไปอย่างช้าๆ ไม่มีโอกาสอยู่กับครอบครัวมากนัก ชีวิตมีแต่งาน และงาน งานของชาช่างน่าเบื่อ และอันตราย เพราะต้องคอยดูแลคนที่มีความไม่สงบ หรือมีเชื้อโรค ไม่มีใครอยากรับคนเลี้ยงแกะ ไม่ร่าเริง และไม่สบายน้ำ ถ้าเรามีเรื่องที่สำคัญ ข่าวดี ความชื่นชมยินดี ในความคิดของมนุษย์คงไม่เลือกที่จะบอกสิ่งสำคัญนั้นกับคนที่เหมือนอยู่ปุลย์ขอบสังคม เช่นคนเลี้ยงแกะเป็นแน่แต่พระเจ้าคิดไม่เหมือนมนุษย์คิด

พระองค์ทรงเลือกนำข่าวดีแห่งการมาประสูติของพระเยซูคริสต์มาบอกกับคนเลี้ยงแกะ เพราะพระเยซูคริสต์สเด็จมาไม่ใช่สำหรับคนชนชั้นกษัตริย์ หรือของคนที่ใหญ่โต และคนสำคัญเท่านั้น แต่เรื่องราวแห่งการประสูติของพระเยซูเป็นข่าวดีสำหรับคนทุกคน ทุกชนชั้น ทุกเพศ และทุกวัย ชีวิตของเราทุกคนก็ไม่ต่างจากคนเลี้ยงแกะมากนัก ชีวิตของเรามากกว่านี้ ไม่ว่าจะอยู่กับอาชีพการงาน หรือพย์สมบัติ ครอบครัว ภาระหน้าที่ต่างๆ เราทุกคนก็ไม่ใช่คนสำคัญอะไรเลย เราอาจเป็นคนยากจน เราอาจเป็นคนที่ไม่มีอำนาจ แต่พระเจ้าทรงเลือกเรา เลือกให้เราได้มีโอกาสได้ยินข่าวดีแห่งการมาบังเกิดของพระเยซู ขอให้เราได้มาเข้าเฝ้าพระเยซูคริสต์ด้วยชีวิตและจิตใจที่ถวายเกียรติแด่พระองค์ เราอาจจะไม่ได้มีของขวัญที่ราคาแพงมากอบให้ แต่สิ่งพระองค์ประสังค์ มิใช่สิ่งของ แต่เป็นชีวิตของเรา - DW

อธิษฐาน

ขอพระเจ้าใช้ชีวิตของเราทำประโยชน์เพื่อพระเยซูในโลกนี้ผ่านชีวิตของผู้ที่ชัดสน

วันที่ 16

ข้อคิด
คริสต์มาสนี้ฉันจะ
บอกแผนการของ
พระเจ้าแก่ผู้ใด

แผนการช่วยมนุษย์ให้รอด

อ่านพระธรรม >> ปฐมกาล 3:14-21

“พระเจ้าว่าบุตรมนุษย์มีได้มາเพื่อรับการบูรณะบัตติแต่ท่านมาเพื่อจะบูรณะบัตติเขา และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก” (มาระゴ 10:45)

พระสัญญาจะเรื่องพงศ์พันธุ์ของหญิงในการทำให้หัวของงูแหลก และสันเท้าของท่านจะฟกช้ำเจ็บปวดนี้เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับการแก้ไขความบาปของมนุษย์พระเจ้าทรงทำสื้อด้วยหนังสัตว์ ให้แก่อ adam และเอว่า (3:20)

เครื่องแต่งกายอย่างนี้เป็นเครื่องหมายสำหรับชีวิตใหม่ที่จะต้องเชือฟังพระเจ้าแม้อยู่ท่ามกลางผลกระทบจากความบาป

พระเจ้าทรงให้แผนการช่วยให้รอดสำเร็จในพระเยซูคริสต์ ด้วยการเสด็จลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ที่อ่อนแอก่อนเข่นเดียวกับอดัม เช่นเดียวกับเรา ซึ่งเป็นพระคุณของพระเจ้าเพื่อช่วยเราด้วยการสันพระชนม์บนไม้กางเขนและเป็นขึ้นมาจากความตาย

จึงเป็นเรื่องแผนการที่ประทานมาด้วยพระคุณล้วนๆ ซึ่งบรรดามนุษย์คนบาปคืออดัมอย่างเราๆ ไม่สามารถกระทำได้เอง คัมภีร์กัลว่าต่อไปอีกว่า “ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณ เพราะความเชื่อและมิใช่โดยตัวท่านทั้งหลายกระทำเองแต่พระเจ้าทรงประทานให้” (อเฟฟซ 2:8) “พระเจ้าค้ำโดยการละเอียดของคนนั้นคนเดียว เป็นเหตุให้ความตายครอบจำกอยู่โดยคนนั้นคนเดียว มาเกี่ยวกับนั้นคนทั้งหลายที่รับพระกรุณาอันใหญ่หลวงและรับของประทานคือความชอบธรรมก็จะดำรงชีวิตและครอบครองโดยพระองค์ผู้เดียว คือพระเยซูคริสต์ ” (โรม 5:17)

กลับมาหาพระเจ้า กลับมาหาพระเจ้า กลับมาหาพระเจ้าเท่านั้น แผ่นดินจึงจะได้รับการรักษาให้หาย ความสัมพันธ์ของมนุษย์จึงจะได้รับการรักษาให้หาย เขาจะได้รับการคืนดีกับพระเจ้า คืนดีกับมนุษย์ คืนดีกับโลก สันติสุขจะอยู่ท่ามกลางเรา

คริสต์มาสที่ใกล้เข้ามาเพื่อช่วยให้ผู้คนรู้จักความรอดที่แท้จริงและกลับมาหาพระเจ้า ยังมีผู้คนอีกนับล้านที่พระเจ้าทรงติดตามหา - SD

อธิษฐาน

ขอพระเจ้าช่วยให้เราเป็นเครื่องมือของพระองค์ ให้คุณอื่นได้รับพระคุณกลับมาหาพระองค์

แผนการที่สูงกว่า

อ่านพระธรรม >> อิสยาห์ 55:8-13

วันที่
17

ข้อคิด

ความไว้วางใจใน
พระเจ้า คือ การ
ยอมรับแผนงานที่
พระองค์ทรงมีต่อเรา

“พระความคิดของเรามาไม่เป็นความคิดของเจ้า ทั้งทางของเจ้าไม่เป็นวิถีของเรา” พระเจ้าตรัสดังนี้ “พระพัลวารค์สูงกว่าแผ่นดินโลกผันได วิถีของเรางานกว่าทางของเจ้า และความคิดของเรากลับสูงกว่าความคิดของเจ้าฉันนั้น” (อิสยาห์ 55:5-9)

พระคัมภีร์เตือนให้พยากรณ์ถึงการเด็จมาขององค์พระเมสสิยาห์ที่จะมาเพื่อปลดปล่อยชาวยิวให้เป็นอิสราภาพ ดังนั้นเมื่อคนยิวอกรอยการเด็จมา พากเขาที่มีภาพขององค์พระเมสสิยาห์ในความคิดว่า พระองค์ต้องมาในฐานะกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ทรงอำนาจ เพื่อช่วยปลดagoคนยิวให้พ้นจากการกดขี่เมืองของพากโรม ความคิดเหล่านี้ถูกฝังไว้ร่วมกับความเชื่อและความหวังของคนอิสราเอลอบ่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่เว้นแม้แต่เหล่าบรรดาสาวกของพระเยซูคริสต์ที่มักจะถามพระองค์เกี่ยวกับเรื่องอำนาจทางการเมืองอยู่บ่อยๆ

แต่แผนการของพระเจ้าทรงสูงกว่ามนุษย์อย่างเราเสมอ เพราะการเด็จมาของพระเยซูคริสตันนั้นเกินความคาดหมาย ดังเช่นที่พระองค์ทรงเกิดโดยหลั่งพระมหาเจริญที่อยู่ในครอบครัวซึ่งไม่ธรรมดานา พระองค์ประสูติในโรงนา คอกสัตว์อันต่ำต้อย ผู้ที่มาเฝ้าพระองค์มีเพียงเหล่าคนเลี้ยงแกะ และไหราราย และจากนั้นพระองค์ยังต้องลี้ภัยไปอยู่ต่างแดนด้วยแต่ยังเล็ก หากเป็นเราคงจะมีคำตามว่า “นี่หรือคือจุดเริ่มต้นของกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่เรารอคอย?”

แต่ดังที่พระคัมภีร์อิสยาห์ 55:8-9 (ข้อพระคัมภีร์ข้างต้น) เพราะแผนงานของพระองค์นั้นสูงกว่าความคิดมนุษย์ ดังนั้นการเด็จมาของพระเยซูคริสต์จึงไม่ได้มาเพียงแค่เพื่อคนอิสราเอล หรือชาติใด ชาติหนึ่ง แต่พระองค์เด็จมาเพื่อเป็น “พระผู้ช่วยให้รอด” ของมวลมนุษย์ทุกชนชาติ ดังนั้นให้เรายอมรับในความสัพพัญญูของพระเจ้าว่า แผนงานที่พระองค์ทรงมีต่อชีวิตเรานั้นคงเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้ทั้งหมด แต่ที่แน่ใจได้ ก็คือ แผนงานนั้นดีที่สุดต่อชีวิตเรา - SA

อธิษฐาน

ผู้เชื่อที่จะมีความไว้วางใจในพระเจ้ามากขึ้น

วันที่
18

ข้อคิด

พระองค์จะเสด็จมาอย่างเปิดเผย ทุกๆ ตาจะเห็น พระองค์ เมื่อไ้นฟ้าแลบบนสวรรค์

การเตรียมรับเสด็จครั้งที่สอง

อ่านพระธรรม >> วิวรณ์ 22:20

“เอเม่น พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นเช่นนั้น เชิญเสด็จมาเกิด” (วิวรณ์ 22:20)

“เชิญเสด็จมาเกิด (Maranatha)” การเสด็จมาของพระองค์ตามความคิดของมนุษย์นั้นมีอยู่สองอย่าง ความคิดแรกคือเป็นเรื่องที่น่าสะพิงกลัว ถ้าใจของคุณจะอุ่นกับสิ่งที่อยู่ในโลกนี้และชีวิตของคุณก็หมกมุ่นอยู่กับบาป การเสด็จมาของพระคริสต์จึงเป็นเรื่องที่น่ากลัว

อย่างที่อธิบายเอาไว้ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 6 “และ [พากษา] ร้องบอกกับภูเขาและโขดทินว่า “จงล้มทับเราเกิด จงช้อนเราไว้ให้พ้นจากพระพักตร์ของพระองค์ ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และให้พ้นจากพระพิโรขอพระเมฆไปคนนั้น เพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรขอพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะทนอยู่ได้เล่า” (วิวรณ์ 6:16-17) แต่สำหรับคนที่รอดแล้ว การเสด็จมาของพระคริสต์เป็นเรื่องที่น่าชื่นชมยินดี อย่างที่อัครสาวกยกยอห์นกล่าวไว้ในพระธรรมวิวรณ์ “เอเม่น พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นเช่นนั้น เชิญเสด็จมาเกิด” (วิวรณ์ 22:20)

การเตรียมรับเสด็จครั้งที่สอง พระองค์จะเสด็จมาอย่างเปิดเผย ทุกๆ ตาจะเห็น พระองค์ เมื่อไ้นฟ้าแลบบนสวรรค์ แล้วจะเห็นพระสั่งรำสีของพระองค์ ด้วยที่ถูกกล่าว เอาไว้ในพระธรรมวิวรณ์ 1:7 “ดูถูกพระองค์จะเสด็จมาในเมฆ และนัยน์ตาทุกดวงและคนเหล่านั้นที่ได้แหงพระองค์จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะรำให้พระองค์ จนเป็นไปอย่างนั้น เอเม่น”

อธิษฐาน

ขอให้เราได้ชื่นชมยินดีกับการเสด็จมาของพระคริสต์

พระเจ้าทรงเป็นความอุปถัมภ์

อ่านพระธรรม >> สตุ๊ดี 121:1-8

วันที่
19

‘ความอุปถัมภ์ของข้าพเจ้ามาจากพระเจ้า ผู้ทรงสร้างพ้า
สวรรค์และแผ่นดินโลก’ (สตุ๊ดี 121:2)

สัปดาห์ที่ 3 เที่ยนสีเขียว หมายถึงเที่ยนแห่งผู้เลี้ยงแกะ
เพื่อระลึกถึงคนเลี้ยงแกะที่เล็กน้อยและต่ำต้อยที่พระเจ้า
ทรงระลึกถึงเขา กษัตริย์ดาวิดก็เคยเป็นคนเลี้ยงแกะมาก่อน
เขาได้แต่งบทเพลงนี้เพื่อให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
เห็นถึงความรักความห่วงใยที่พระเจ้ามีต่อชนชาติอิสราเอล
เป็นบทเพลงแห่งการอนุนัติจากความชูใจที่ได้รับจาก
พระเจ้า

ดาวิดเคยหน้าคุกคาม เขาเห็นอะไร? เห็นพระคุณ เห็นความอุปถัมภ์ของพระเจ้า (1-
2) ความอุปถัมภ์หมายถึงอะไร? การค้าจุน ค้าัญ เลี้ยงดู การที่พวกราได้มีโอกาสมั่งคั่ง
พระเจ้าพระเจ้าประทานความสุขสงบ ไปทางไหนมีแต่ชัยชนะ เขาได้พักรับ ได้ทำ
มหากิน เป็นอิสระ พ้นจากการเป็นทาสในอียิปต์ เห็นถึงการจัดเตรียมของพระเจ้าเพื่อ
พวกรา ได้ครอบครองแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์ ความอุปถัมภ์มานาจากไหน? จากพระเจ้า
จากสิ่งที่กล่าวมาแล้ว ทำให้คิดเป็นอย่างอื่นไม่ได้

พระเจ้าจะทรงอารักษาอย่างไร? จะไม่ให้เหตุของพวกราแพ้ด้ไป (3) จะทรงเป็น
ที่กำบัง ไม่มีอะไรทำอันตรายเข้าได้ (5-6) จะอารักษาชีวิตของพวกรา ทำให้เข้าพ้น
อันตรายทั้งสิ้น (7) จะอารักษาการเข้าออกของพวกรา (8) ตั้งแต่เมื่อไร? ตั้งแต่บัดนี้
สืบไปเป็นนิaty

เมื่อได้ที่ดาวิดรู้สึกวิตกกังวล เมื่อได้ที่เขาอยู่ท่ามกลางปัญหา เขามองคุกคายไป เขา
เห็นความอุปถัมภ์จากพระเจ้า ทำให้ดาวิดมีความหวังใจและมีกำลังขึ้น ไม่畏สถานการณ์
จะเป็นอย่างไร - TP

ข้อคิด

เรามองอะไรที่
ทำให้เราเห็นความ
อุปถัมภ์ของพระเจ้า
ที่ทรงมีต่อเรา?

อธิษฐาน

เมื่อรู้สึกวิตกกังวล เมื่อยู่ท่ามกลางปัญหา ขอให้เรามองคุกคายที่ทำให้
เราคิดถึงพระเจ้าและลิ่งที่พระองค์ทรงทำกับเรา

วันที่ 20

ข้อคิด

พระเจ้าทรงรู้
ใจเราอย่างมากกว่า
ที่ตัวเรา

เปลี่ยน

อ่านพระธรรม >> โรม 12:1-2

“แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่” (โรม 12:2)

สิ่งที่พระเจ้าต้องการจากเรามากที่สุดคือ ชีวิตของเราที่จะถวายให้กับพระองค์ ถวายชีวิตในการรับใช้พระเจ้า อย่างพระจันทร์ในตอนนี้ที่บอกให้ถวายตัวของเราเอง เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต

“จิตใจ” เป็นสิ่งที่กำหนดทุกอย่าง เป็นตัวล่อโลกได้อย่างดี จิตใจถูกล่อโลกด้วยสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่างๆ ที่ก่อให้เกิดเป็นทัศนคติ บางครั้งสิ่งภายนอกก็ล่อโลกเราให้ห่างจากพระเจ้า ทำให้เราไม่ได้รับใช้พระเจ้า

ในข้อที่ 2 ได้บอกรวมว่า “จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยจะเปลี่ยนใหม่” นั้น ก็คือยอมถวายตัวเองรับใช้พระเจ้า ยอมจำนนกับพระเจ้า ยอมให้พระเจ้าเปลี่ยนแปลงจิตใจเราโดยตรง เมื่อเรายอมจำนนต่อพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าจะเข้ามาในจิตใจและเปลี่ยนแปลงเรา ในเทศกาลรับสืบจักริสต์ ขอให้เราใช้เวลาນี้ที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองใหม่ สิ่งไหนที่ไม่ดีให้เราละสิgn ของการช่วยเหลือจากพระเจ้า ขอการอภัยและอย่างลับไปทำสิgn อีก เพราะเมื่อพระเยซูคริสต์สเด็จมาเราจะมีจิตใจที่พร้อมเสมอ - PS

อธิษฐาน

เพื่อเราจะเป็นคนที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่

รักที่สัมผัสได้

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 3:16, ยอห์น 10:10

วันที่

21

ข้อคิด

เพราะ...รัก
 พระเจ้าจึงทรงส่ง
 พระบุตรองค์เดียว
 ของพระองค์มา

คริสต์มาสไม่ใช่แค่มีเด็กคนหนึ่งเกิดในโรงรัว จากหญิงพระหมาจารี ด้วยเดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งที่ถูกบันทึกทั้งในมัทธิว มาเรีย กะ และลูกา เป็นเรื่องราวการเด็จมาบังเกิดของพระเยซู เป็นเหตุการณ์ เป็นเรื่องราวความเป็นมา แต่สาระสำคัญและสาเหตุของเหตุการณ์นั้น อยู่ในพระธรรมที่เราทุกคนท่องจำ คือ ยอห์น 3:16 “พระว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่ว่างใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่เมื่อชีวิตนิรันดร์”

ความรักของพระเจ้าไม่ใช่แค่พระเจ้าตัวพระองค์รักโลก พระองค์รักมนุษย์ แต่รักของพระเจ้าเป็นรักที่สัมผัสได้ รักของพระเจ้าเป็นรักที่มาพร้อมกับการกระทำ เราอาจจะบอกว่า คำว่า “รัก” ไม่ได้พูดกันได่ง่ายๆ แต่ในความเป็นจริงเราพูดคำว่า “รัก” กันง่ายๆ แค่บอกว่า “รัก” แต่มันสัมผัสไม่ได้ คำว่า “รัก” ต้องสำแดงบางสิ่ง ไม่ใช่แค่การรับรู้ มันต้องสัมผัสได้ มีคำกล่าวว่า “ความล้ำลึกแห่งความรักของพระเจ้าคือพระองค์ເອົາຕັ້ວຂອງพระองค์ເອົາສູນເຫັນຈຶ່ງເກີນຄວາມເຫຼົາໃຈຄວາມນຸ່ມ້ຍໍທີ່ໜ້າຫລາຍ”

ความรักของพระเจ้านั้นมาพร้อมกับการแสดงออก เมื่อพระเจ้ารักเรา พระองค์ทรงดูแลเรา ทรงเอาใจใส่ชีวิตของเรา และพระว่าพระเจ้าทรงรักโลก จึงได้ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มา...” แต่กระบวนการแห่งความรักมันจะไม่มีทางสมบูรณ์ หากผู้รับไม่ได้เข้าใจความหมายแห่งความรักนั้น ฉะนั้นเมื่อพระเจ้าทรงรักเราและสละชีวิตของพระองค์เพื่อเรา เราจำเป็นต้องตระหนักว่า เมื่อเราพูดว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้า” รักของเราจำเป็นต้องแสดงออกไปสู่อื่น - DW

อธิษฐาน

ให้เราสำแดงความรักของพระเจ้าไปยังผู้อื่น

วันที่ 22

ข้อคิด

จงให้สิ่งที่มีค่า
สำหรับตัวเราเอง
แก่ผู้อื่น

ให้ด้วยสิ่งที่มีค่า

อ่านพระธรรม >> มัทธิว 2:1-12

“การให้เป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ” (กิจการฯ 20:35)

พระคัมภีร์สอนเราในเรื่องการถวายเครื่องบุชาฯ ต้องถวายสิ่งที่ดีที่สุดแด่พระเจ้า พระเจ้าไม่ได้ประณานสิ่งของอาหาร ที่กวางๆ ให้พระองค์ประทับ แต่ประณานที่ดีที่สุด ในชีวิตของเราคือหัวใจ เราควรเตรียมหัวใจของเราให้ดีที่สุด ของถวายแด่พระเจ้าต้องเป็นของดีที่สุด เพราะที่จริงสิ่งที่เรา มีอยู่ไม่อาจเทียบกับความรักที่พระเจ้าประทานให้แก่เรา นักประชัญหรือโหรอาจารย์ถวายสิ่งที่ดีที่สุดสามอย่างมาถวายแก่กุฎุ์เป็นเครื่องบรรณาการ คือ ทองคำ กำยาน และมดยอบ” (มัทธิว 2:11)

ทองคำ เป็นเครื่องของ เป็นสินค้าที่มีราคาแพง เป็นของที่ใช้ถวายแด่กษัตริย์ หรือคนสำคัญฯ แม้ปัจจุบันการค้าทองยังเป็นธุรกิจที่นักเก็งกำไรจะซื้อทองเพื่อเก็บไว้ ทองเป็นตัวแทนของสิ่งที่ดีที่สุดที่เราถวายแด่พระเจ้า ทองคำที่พระกุฎุ์ได้รับคงได้ใช้แลกเปลี่ยนเพื่อเลี้ยงชีพรครอบครัวโดยเชฟขณะหนึ่นกับไปอาศัยในอียิปต์ กำยาน เป็นผง ทำมาจากการของต้นไม้ชนิดหนึ่ง มีราคาแพงมาก มีกลิ่นหอมเมื่อเผาไฟ เป็นกลิ่นที่พระเจ้าพ่อพระทัย เป็นเครื่องหมายของการเป็นปุโรหิตของพระเยซูที่นำเราผ่านต่อพระพักตร์พระเจ้า และมดยอบ เป็นยางต้นไม้ที่แข็ง นำมาใช้อบมีกลิ่นหอมและดับกลิ่นได้ เป็นยาดับกลิ่นพิษของพรมของพระเมสสิยาห์ ในการฟังพูดพระเยซู ของขวัญทั้งสามอย่างนี้เป็นสิ่งที่มีค่า เป็นของถวายที่มีค่าเท่าเหมาะสมสำหรับพระเยซูในการทำพระราชนิพัทธ์ การได้

เราจะให้อะไรที่ดีแก่พระเจ้าผู้เป็นกษัตริย์ในดวงใจบ้าง ชีวิตที่มีของเราที่ถวายพระเจ้า ความจริงการทำอะไรฯ แม้กระทั่งกระทำแก่ผู้ต่อตัวอยู่ที่สุดสักคนหนึ่งคนใด ก็เหมือนท่านมิได้กระทำแก่พระเจ้าด้วย (มัทธิว 25:45) เรายาตให้เวลา ให้คำแนะนำ กำลังใจ ให้อภัย ให้โอกาส การทำให้ผู้อื่นรู้สึกมีคุณค่า การให้ของเรางึงเป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่า การรับ เริ่มจากคนใกล้ตัวเรา ครอบครัว ที่ทำงาน คริสตจักร คนอื่นๆ ที่เราพบเจอ - SD

อธิษฐาน

ขอเปิดดวงใจเพื่อให้เห็นความต้องการของผู้อื่น และการฝึกเป็นผู้ให้

ตลอดช่วงอายุ

อ่านพระธรรม >> สดุดี 145:1-21

“พระเจ้านั้นยิ่งใหญ่และสมควรจะสรรเสริญอย่างยิ่ง ความใหญ่ยิ่งของพระองค์นั้นเหลือจะหยั่งรู้ คนช่วงอายุหนึ่งจะสรรเสริญพระรากิจของพระองค์ ให้คนอีกช่วงอายุหนึ่งฟัง และประกาศกิจการอันทรงอานุภาพของพระองค์” (สดุดี 145:4)

สดุดีบันทึกประพันธ์โดยชาญผู้ที่ผ่านเหตุการณ์ในชีวิตมากราม ทั้งช่วงเวลาแห่งความตกต่ำ และความรุ่งโรจน์ นั่นคืออักษรยิร์ด้าวิด ชีวิตของดาวิดอาจจะไม่ได้ดีสมบูรณ์แบบตลอดเวลา เพราะผู้ชายคนนี้เคยล้มเหลวทั้งในความผิดบาปที่ร้ายแรงแต่เขาก็พบว่าความรักของพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าที่เขาจะวิงหนี เพราะความจริงและเคล็ดลับที่เขารับในทุกช่วงเวลาแห่งชีวิตคือ

1. พระเจ้านั้นยิ่งใหญ่ และสมควรจะสรรเสริญอย่างยิ่ง เราสรรเสริญพระเจ้าในความยิ่งใหญ่ ในสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำต่อเราและต่อสิ่งที่อยู่รอบๆตัวเรา

2. ความใหญ่ยิ่งของพระองค์นั้นเหลือจะหยั่งรู้ ในพระหัตถ์กิจของพระเจ้าที่ทรงกระทำเกินกว่าความรู้ของมนุษย์ที่จะเข้าใจ เราจึงต้องยอมรับในความยิ่งใหญ่ของพระองค์

3. คนแต่ละช่วงอายุจะเล่าเรื่องพระองค์และสรรเสริญพระองค์ให้คนอีกช่วงอายุหนึ่งฟังไปไม่สิ้นสุด คำสรรเสริญพระเจ้าต้องไม่สิ้นสุดแค่ตัวเรา แต่ให้เราได้เล่า (เป็นพยาน) ให้คนอื่นๆได้ฟังเพื่อร่วมกันขอบพระคุณพระเจ้า

4. ร่วมกันประกาศกิจการอันทรงอานุภาพของพระเจ้า การประกาศเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงให้เราทำเพื่อช่วยให้ผู้อื่นได้มาถึงพระเจ้าและได้พับกับความรอดเหมือนเช่นที่เราได้รับ

นี่คือความจริงที่ทำให้ตลอดช่วงอายุของดาวิดยังคงสรรเสริญพระเจ้าจนถึงลมหายใจสุดท้าย เราเองก็ยังคงต้องสรรเสริญพระองค์ตลอดช่วงอายุของเราเช่นกัน - SA

อธิษฐาน

ผู้ที่ต้องการประกาศเรื่องพระเจ้า

ข้อคิด
พระเจ้าได้ทรงจัด
เตรียมวิธีบ่มลูกทิน
บปให้กับเรา นี่คือ
ข่าวประเสริฐของ
พระกิตติคุณที่ทรง
คุณค่าที่สุด

ในการที่จะเข้าใจว่าพระคริสต์ทรงเป็นผู้ใด เรายังต้องเริ่มต้นด้วยพันธสัญญาเดิม ซึ่งมีคำทำนายมากมายเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเยซุสคริสต์เพื่อเป็น “ค่าชดใช้ความผิดบป”

การเสด็จมาของพระเยซุสคริสต์ ที่ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงเสียสละที่สมบูรณ์แบบที่จะทรงยกความผิดบปของประชากรของพระองค์ ความคิดเรื่องวิธีการถวายบุชา เรื่องการชำระหรือการชดใช้คืน เกิดเพระบปของเรารีที่แยกจากพระเจ้า พระคัมภีร์สอนว่าเราทุกคนเป็นคนบปและไม่มีสักคนเดียวที่เป็นคนชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า เพราะความบปของเราราถูกแยกออกจากพระเจ้า และเรายืนอย่างมีความผิดต่อพระพักตร์พระองค์

ดังนั้นความหวังเดียวที่เรารสามารถมีคือ ถ้าพระองค์ทรงเตรียมวิธีที่ให้เรากลับไปคืนดีกับพระองค์เอง และนั้นคือสิ่งที่พระองค์ทรงทำในการส่งพระเยซุสพระบุตรของพระองค์ลงมาสิ้นพระชนม์บนทางเขน พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อทำการลบลิบินบปและการจ่ายค่าไถ่ความผิดบปของทุกคนที่เขื่อยในพระองค์ โดยการสิ้นพระชนม์บนทางเขน ซึ่งเป็นความเสียสละที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้าสำหรับไบบป และการฟื้นคืนพระชนม์สามวันต่อมา ตอนนี้เรารสามารถมีชีวิตนิรันดร์ของพระองค์หากเราเขื่อยในพระองค์ - ST

อธิษฐาน

ให้เราประภาคข่าวประเสริฐกับมวลมนุษยชาติ และให้เข้าเป็นส่วนหนึ่งกับเรา

จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 1:29

“วันรุ่งขึ้นยอดันเห็นพระเยซุกกำลังเสด็จมาทางท่าน ท่านจึงกล่าวว่า “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย” (ยอห์น 1:29)

“แต่ก็ยังเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะให้ท่านฟกช้ำด้วยความเจ็บไข้ เมื่อพระองค์ทรงกระทำให้วัณญานของท่านเป็นครึ่งของบุชาไบบป ท่านจะเห็นพองค์พันธุ์ของท่านท่านจะยึดวันทั้งหลายของท่าน น้ำพระทัยของพระเจ้าจะเจริญขึ้นในเมือของท่าน” อิสยาห์ 53:10

พระประสงค์แห่งการทรงเรียก

อ่านพระธรรม >> 1 เปโตร 1:23-2:10

วันที่
25

ข้อคิด

‘แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว ...’
(1 เปโตร 2:9)

สัปดาห์ที่ 4 เที่ยนสีแดง หมายถึง เที่ยนแห่งเบรเลอีม เพื่อระลึกถึงพระเยซูที่ทรงถ่อมและมาบังเกิดในร่างหญ้าอัน ต่ำต้อย เพื่อมาเรียกทุกคนที่ดีและเลว (ยอห์น 3:16) และ เรียกผู้ที่ทรงเลือกสรร ดังเช่นในพระคัมภีร์ตอนนี้ ดังนั้นเรา จึงควรตอบสนอง ดังนี้

เกิด (1:23) เกิดจากอะไร? เกิดจากพระเจ้าหรือเกิด ฝ่ายวิญญาณ เปโตรเตือนคริสเตียนที่ถูกข่มเหงในสมัยนั้นและเราทั้งหลายในที่นี้ว่า ‘ได้ บังเกิดใหม่แล้ว’ ซึ่งผู้ที่บังเกิดใหม่จะยังคงเชื่อฟัง และทำตามพระวจนะที่สอนหรือขึ้นมา ในชีวิตแต่ละวัน

เกลียด (2:1) เกลียดอะไร? เกลียด ‘ความชั่วทั้งปวง’ ในพระคัมภีร์ฉบับ KJV หมาย ถึงความชั่วที่มีต่อผู้อื่น เปโตรแบ่งเป็นด้านความคิด ได้แก่ การอุบາຍต่างๆ ความริษยา ความไม่จริงใจ และด้านคำพูด ได้แก่ คำพูดส่อเสียด ความชั่วหรือการปองร้าย

กิน (2-3) กินอะไร? กิน ‘น้ำนมฝ่ายวิญญาณ...’ ภาษาเดิมหมายถึงพระวจนะซึ่งมี ผลทำให้จิตวิญญาณเดิบโต เปโตรต้องการให้คริสเตียนเรนี่ท่าทีทิวกระทายพระวจนะ เมื่อตนเด็กทางกิจกรรม ไข่ค่าว่าหากความเข้าใจในพระวจนะที่พระเจ้าได้บอกไว้

ก้าว (4) ก้าวไปไหน? ก้าว ‘มหาพระองค์’ การก้าวเข้ามาหาพระองค์ในที่นี้ ไม่ได้ หมายถึงการก้าวเข้ามาของคนบ้าที่เข้ามาหาพระเยซูเพื่อจะได้รับความรอด แต่ในที่นี้ หมายถึงการมีความสัมพันธ์ระหว่างเรา กับพระเจ้า

ก่อ (5) ก่ออะไร? ‘ก่อขึ้นเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ’ เราจะเป็นเหมือนพระเยซู เมื่อ พระองค์เป็นศิลาที่ทรงชีวิต เรายกจะเป็น ‘เสมือนศิลาที่มีชีวิต’ เมื่อเราเปลี่ยนไปตามพระ ฉาภยาของพระองค์ พากเรา ก่อ ‘กำลังก่อขึ้นเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ’ เช่นกัน - TP

อธิษฐาน

ขอพระเจ้าช่วยเราให้เข้าใจพระประสงค์แห่งการทรงเรียกของพระองค์ เพื่อเราจะประกาศพระบารมีของพระองค์

วันที่ 26

ข้อคิด

คริสตมาสนั้นขอให้
เป็นคริสตมาสแห่ง^{การเปลี่ยนแปลง}
ตัวเอง

สิ่งเก่าๆ ล่วงไปกลایเป็นสิ่งใหม่

อ่านพระธรรม >> 2 โครินธ์ 5:17-18

“เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งลารพัดที่เก่าๆก็ล่วงไป นี่ແນ่ກลายเป็นสิ่งใหม่ ทั้งนั้น” (2 โครินธ์ 5:17)

การมีสำนึกชัดเจนว่าแท้จริงพระเจ้าได้เปลี่ยนแปลง
เราหมดแล้วทำให้เราสามารถเริ่มต้นวิธีคิดแบบใหม่ด้วยมุ
มงคลใหม่อันจะนำไปสู่พุทธิกรรมใหม่ โดยการนำของพระ

ให้กับพระองค์ ทำได้โดยการอธิษฐาน การครั้งพระวจนะ

พระวจนะในวันนี้ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจน เราทุกคนต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่
ให้เราอธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ภายในเรา เปลี่ยนเราจากที่เคยเป็นความมีด
ให้กลایเป็นความสว่าง เพื่อเรามีชีวิตที่มีแต่ชัยชนะเหนือการทดลองทุกอย่างที่เข้ามา
ในชีวิตที่เหลืออยู่ในโลกนี้ “ท่านทั้งหลายได้บังเกิดใหม่แล้ว ไม่ใช่จากพันธุ์อมตะ คือด้วย
พระวจนะของพระเจ้าอันทรงชีวิตและดำรงอยู่” 1 เปโตร 1:23 “พระเจ้าเมื่อ ก่อนท่าน
เป็นความมีด แต่บัดนี้ท่านเป็นความสว่างแล้วในองค์พระผู้เป็นเจ้า จงดำเนินชีวิตอย่าง
ลูกของความสว่าง” เอเฟซัส 5:8 - PS

อธิษฐาน

เพื่อตัวเราในการดำเนินชีวิตที่เป็นแบบอย่างให้กับผู้อื่น

วันที่

27

ข้อคิด

ไม่ใช่ทุกคน
ที่มีองจะเห็น

รักที่มองเห็น

อ่านพระธรรม >> มัทธิว 13:1-17

พระเยซูคริสต์เล่าคำอุปมาเรื่องผู้หัวบันเมล็ดพืช เพื่อเปรียบเทียบว่าพระวจนะของพระเจ้า เป็นเสมือนเมล็ดพืชที่ถูกหัวบันมาในชีวิตของเรา และพระองค์กล่าวว่า เมล็ดนั้นจะตกไปอยู่ในคนหลายแบบ ไม่ใช่ทุกคนที่ได้ฟังพระวจนะจะได้ยิน และแล้วไม่ใช่ทุกคนมองชีวิตของพระองค์สอนจะเห็น เรายกตัวเมื่อรามีเตา รามองเห็นทุกอย่าง แต่ในพระคัมภีร์บันทึกประโยคที่ว่า “เหมือนเขาเห็นแต่ไม่เห็น” (มัทธิว13:13) มันมีสิ่งที่ตามองไม่เห็น เพราะหลายครั้งที่รามองแค่เปลือกมองแค่สิ่งที่ห่อหุ้มอยู่ แล้วเรา ก็สรุปความว่ามันคือสิ่งนั้น สิ่งนี้

มีสำนวนไทยที่ว่า ผ้าชี้ริ้วห่อห้อง ถ้าเราเอาผ้าชี้ริ้วมาห่อห้องไว้ คนมองเห็นผ้าชี้ริ้ว ไม่เห็นห้อง แล้วคนก็จะสรุปว่ามันคือผ้าชี้ริ้ว แต่จริงๆ แล้วมันคือห้อง เช่นเดียวกัน ความรักของพระเจ้าที่ปราກในชีวิตของเราแต่ละคน รามองเห็นความรักเพียงแค่เรื่องของสิ่งที่เราได้รับหรือไม่ เช่น เมื่อรามีงานที่ดี แสดงว่าพระเจ้ารักเรา เมื่อรามีฐานะที่ดีขึ้นแสดงว่าพระเจ้ารักเรา เมื่อรามีอะไร ที่owardได้ แสดงว่าพระเจ้ารักเรา และหากวันหนึ่งสิ่งที่รามาเคยมีแล้วมันสูญเสียไป เช่นหน้าที่การงาน, เงินทอง, หรืออะไรที่เคยคาดได้ เราจะยังพูดได้หรือไม่ว่าพระเจ้ารักเรา

คริสตชนจำเป็นต้องมองผ่านสิ่งที่เป็นเปลือกภายนอกให้หลุดเข้าไปสู่ความหมายที่แท้จริงแห่งความรักของพระเจ้า ที่มากกว่าสิ่งที่ตามองเห็น มากกว่าตัตถุสิ่งของ ความรักของพระเจ้าไม่ได้ใช้ตาเนื้อ แต่ใช้ตาใจในการมอง รามองเห็นไม่วันเห็นความรักที่แท้จริงได้หากเราสนใจแค่ตัตถุสิ่งของ สิ่งที่พระเจ้าให้เราไม่ใช่สิ่งของ แต่พระองค์ให้ชีวิตพระบุตรของพระองค์แก่เรา มองดูที่ชีวิตของพระคริสต์ รามองแล้วเห็นอะไรบ้าง - DW

อธิษฐาน

ให้تاเราได้เห็นพระคุณของพระเจ้าอย่างแท้จริง

วันที่ 28

ข้อคิด

คริสต์มาสนี้ ฉันจะ
ส่งสันติสุขไปสู่
คนรอบข้าง

ลูกแกะท่ามกลางสุนัขป่า

อ่านพระธรรม >> ลูกา 10:1-7

“บุคคลผู้ได้สร้างสันติ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าพระเจ้าจะทรงเรียกเขาว่าเป็นบุตร” (มัทธิว 5:9)

แท้ที่จริงบรรยายศาสทุกวันนี้ เป็นเหมือนสุนัขป่าท่ามกลางลูกแกะ พระเยซูคริสต์สังสava 70 คนนั้นออกไปประกาศเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า สังคมมีความสับสน ไม่นิ่ง มีการแย่งชิงอำนาจ มีการเลือกที่รักมักที่ซัง คนจนไม่ได้รับการดูแล ผู้มีปัญหาครอบครัวไม่มีที่บึริกษา คนเห็นด้หน่อยไร้ที่พึ่งไม่ได้รับการเยียวยาบัดແผลลิกิๆ ในใจ แต่ผู้เชื่อว่างใจในพระเจ้าเป็นผู้ที่มีความสงบสุข สันติสุขแล้วทางพระเยซูคริสต์เป็นพระคุณที่ให้ฟรีๆ

เราต้องมองสันติสุขนี้ให้กับคนอื่น เราได้มาฟรีๆ เราหากให้ฟรีๆ เราสามารถถอนออกให้คนในครอบครัว เพื่อนในที่ทำงานของท่านเกี่ยวกับสันติสุขที่ท่านมีในพระเยซูคริสต์ เราจะบอกเข้าและเป็นโอกาสที่เขารับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด ทำให้เขามีสันติสุข

ความสามารถมีชีวิตอย่างสงบสุข สันติได้ในโลกที่ยุ่งๆ เราสามารถเป็นลูกแกะท่ามกลางสุนัขป่าได้ นั่นคือ

1. อธิษฐานเพื่อความรู้ดของคนรอบข้าง อธิษฐานให้วิญญาณชั่วที่สร้างความสับสนอลม่านคลายเมื่อจากคนนั้น วิจرونเพื่อเข้าจะรับความรอด จะเปิดใจรับพระเยซูเป็นพระเจ้า เมื่อทุกคนได้รับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว จิตวิญญาณภัยในของเขาก็มีความสงบสุข ความคิด อารมณ์และการแสดงออกของเขาก็จะสงบไปด้วย

2. อุย່อย่างสันติภุกคน (โรม 12:18) เป็นสันติสุขด้านความสัมพันธ์ที่เป็นสาเหตุของความเครียด ถ้าไม่มีสันติสุขนี้ ในที่สุดคนก็อยู่กับเจ้านาย อยู่กับเพื่อนร่วมงาน อยู่กับครอบครัว ญาติพี่น้อง อยู่กับแขกแบลกหน้าได้

3. สร้างสันติสุข ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนเรามีหน้าที่ทำให้ที่นั้นมีความสงบสุข เพราะพระองค์ทรงเป็นสันติภาพของเรา ทรงทำให้ทึ้งสองฝ่ายเป็นหนึ่งเดียวกัน และทรงรู้อย่างแน่ชัดว่าสิ่งสองฝ่ายคือการเป็นศัตรูกัน ทรงทำให้เกิดสันติภาพ และทำให้ทึ้งสองฝ่ายคืนดีกับพระเจ้าเป็นภัยเดียวโดยทางกลางเขน จึงเป็นเหตุให้การเป็นศัตรูกันหมดสิ้นไป - SD

อธิษฐาน

เพื่อสังคมโลกที่ยังขาดสันติสุข คนไทยทั้งหลายให้ได้รับสันติสุขทางพระเยซูคริสต์

ผู้ช่วยเตือนความจำ

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 14:25-31

วันที่
29

ข้อคิด

พระเจ้าไม่ทรงลืม
ในสิ่งที่พระองค์ตรัส
และพระองค์ไม่มี
ทางที่จะลืมเรา

“แต่องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรง
ใช้มาในนามของเรานั้น จะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่ง
และจะให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านแล้ว”
(约翰 14:26)

อาการหลงลืมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน
ของคนเรา ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาก้าวๆ ก้าวๆ นานๆ จะเป็นสัก
ครั้งหนึ่ง แต่ถ้าลืมบ่อยๆ เป็นประจำ จำไม่ได้ นี่อาจเป็น
สัญญาณว่าสมองของเราเริ่มจะเสื่อมแล้ว คริสต์ไม่อยาก
ให้สมองแก่ก่อนวัย เป็นคนขี้หลงขี้ลืม ซึ่งเป็นบุคลิกที่ไม่ดี ไม่มีประสิทธิภาพ ต้องหมั่น
ฝึกฝนใช้สมองให้มาก สมองคนเรา Kirk เหมือนมีด ยิ่งลับยิ่งคม แม้ว่างกายจะเสื่อมไปตาม
วัย แต่เม้นก์พร้อมที่จะใช้การได้ดีตามสภาพ ถ้ามีการใช้งานอยู่ตลอดเวลา

อาการหลงลืมเป็นปัญหาของคริสตีযินจำนวนไม่น้อย เช่นกัน เพราะมันอาจเป็น
อุปสรรคต่อการที่จะศึกษาพระคำ หรือแม้กระทั่งการดำเนินชีวิตแห่งความเชื่อ อาการ
เหล่านี้อาจจะเกิดขึ้นกับมนุษย์ได้เป็นเรื่องปกติ แต่จะไม่มีทางเกิดขึ้นกับพระเจ้าผู้ทรง
ยิ่งใหญ่แน่นอน แม้ในเรื่องการเด็ดจามของพระเมสสิยาห์ที่มีการพยายามโน้มน้าวประ
คัมภีร์เดิมหลายร้อยปีก่อนที่พระเยซูคริสต์ประสูตินั้น พระองค์ก็ไม่เคยลืม และทรง
กระทำให้สำเร็จในช่วงเวลาที่พระเยซูคริสต์ได้ประสูติบนโลกนี้ ดังนั้นนี่คือพระสัญญา
ที่มั่นคง ที่พระองค์ทรงมีต่อมวลมนุษย์ทั้งปวง และเราขอบพระคุณพระเจ้าที่พระเยซู
คริสต์ได้ตรัสว่าพระองค์ได้ทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเป็นผู้สอน และจะช่วย
ให้เราจดจำในสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสอนเราไว้ ขอเพียงเราจะตั้งใจในการศึกษาและจดจำ
คำสอนของพระองค์ และหมั่นนำมาใช้ให้เป็นชีวิตประจำวัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรง
สถิตในเรา ก็จะช่วยให้เราจดจำสิ่งดีๆ จากพระองค์ได้แน่นอน - SA

อธิษฐาน

ผู้ที่เป็นโรคอัลไซเมอร์และการหลงลืม

วันที่
30

ข้อคิด

พระโลหิตของพระคริสต์มีฤทธิ์อำนาจ
ที่จะชดใช้บาป
ที่กระทำ ทุกคน
จำนวนนับไม่ถ้วน
ตลอดทุกช่วงอายุ

พระโลหิตของพระคริสต์

แผนพระธรรม >> อีบру 9:22

“ความจริงนี้ตามพระบัญญัติว่า เกือบทุกสิ่งจะบริสุทธิ์
พระโลหิต และถ้าไม่มีโลหิตให้หลอกแล้วก็จะไม่มีการอภัย
บาปเลย” (อีบру 9:22)

ความเป็นจริงที่ว่า พระองค์ทรงหลังพระโลหิตบันไม้
การเขนจริงๆ พระองค์ทรงหลังพระโลหิตและสิ่งพระชนม์
แทนคนบาป พระโลหิตของพระคริสต์มีฤทธิ์อำนาจที่จะชดใช้
บาปที่กระทำโดยผู้คนจำนวนนับไม่ถ้วนตลอดทุกช่วงอายุ
และทุกคนที่มีความเชื่อในพระโลหิตจะได้รับความมั่นคง

ความจริงเรื่องพระโลหิตของพระคริสต์เป็นวิธีที่ลงมตินบานที่มีต้นกำเนิดใน
ธรรมบัญญัติของโมเสส ปีลัครั้งที่บุรุหิตต้องทำการถวายเลือดของสัตว์บนแท่นบูชาใน
พระวิหาร เพื่อชดใช้ความบาปของประชาชน แต่การถวายเลือดเป็นเครื่องบูชาหนึ่นนั้น
ประสิทธิผลของมันมีขีดจำกัด ซึ่งเป็นเหตุผลที่จะต้องมีการถวายครั้งแล้วครั้งเล่า นี้คือ
ภาพที่ให้เราเห็นล่วงหน้าของการถวายบูชา “ครั้งเดียวพอ” ที่พระเยซูทรงได้กระทำบน
ไม้การเขน การถวายเพียงครั้งเดียวนั้นที่ได้ทรงทำ ไม่มีความจำเป็นต้องอาเลือดของวัว
และแพะอีกต่อไป พระโลหิตของพระเยซูคริสต์เป็นหลักพื้นฐานของพันธสัญญาใหม่

ในคืนก่อนที่พระองค์เสด็จไปที่การเขน พระเยซูทรงยืนถวายน้ำอุ่นแก่สถานศิษย์ของ
พระองค์เป็นสัญลักษณ์แทนพระโลหิตของพระคริสต์ ซึ่งจะถูกให้หลอกเพื่อชาระทุกคน
ที่เชื่อในพระองค์ เมื่อทรงหลังพระโลหิตของพระองค์บันการเขน พระเยซูทรงทำให้การ
ถวายบูชาด้วยสัตว์ที่เคยทำมาอย่างต่อเนื่องต้องถูกยกเลิกไป

นี่เป็นการชาระหนี้บานเป็นครั้งที่สอง จึงไม่จำเป็นต้องถวายเครื่องบูชาให้บาน พระ
เยซูตรัสว่า “สำเร็จแล้ว” ขณะที่ทรงกำลังสิ่งพระชนม์และทรงหมายความเช่นนั้น จาก
นั้นมาพระราชนิกิจทั้งสิ้นเรื่องการถวายบานก็ได้เสร็จสมบูรณ์ตลอดไป “ได้รับการไล่ให้มีชีวิต
นรันดร์” สำหรับเรา - ST

อธิษฐาน

ขอฤทธิ์อำนาจของพระโลหิตพระเยซูคริสต์ สำรองอยู่กับเราตลอดไป

สันติสุขกับความสุข

อ่านพระธรรม >> พลิปปี 4:1-7

วันที่
31

ข้อคิด

จงชื่นชมยินดีใน
องค์พระผู้เป็นเจ้า
อย่าทุกข์ร้อน
ในสิ่งใดๆ

‘แล้วสันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจ จะคุ้มครองจิตใจ
และความคิดของท่านไว้ในพระเยซุสคริสต์’ (พลิปปี 4: 7)

วันที่ 25 ธันวาคม เที่ยวน้ำตก หมายถึง เที่ยวน้ำตก หมายถึง เที่ยวน้ำตก เพื่อระลึกถึงพระเยซุสคริสต์ที่ทรงเป็นความสว่างของโลก ถ้าความสว่างแตกต่างกับความมืด สันติสุขก็แตกต่างกับความสุขเช่นกัน ‘ความสุข’ เป็นนาม หมายถึง ความสุข ความสำราญ การปราศจากโรค การได้บ้างสิ่งบางอย่างมาตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง เป็นความฉบับฉบับ ส่วน ‘สันติสุข’ มีความหมายว่า สันติ กับ สุข มาสามารถ สันติ หมายถึง ความสงบ เป็นคำเตือนว่า กับคำว่า สันติภาพ คือ ไม่มีศัตรู ไม่ห่วงให ว่าต่อสถานการณ์รอบข้าง

มีการประมวลภาพความสงบ และมีภาพที่มีความหมายอยู่ 3 ภาพที่เข้ารอบสุดท้าย ได้แก่ภาพป่าที่สงบ ภาพสะน้ำใสสะอาดที่มีกือบัวที่สวยงามมาก และภาพพายุที่ไม่เกราหน้าซัดใส่คนงานนวลด้วยน้ำที่ไหลทึบ สุดท้ายกรรมการได้ตัดสินให้ภาพที่ 3 ชนะเลิศ ความสงบต่างหากที่คุณเราต้องการ สันติสุขต่างหากที่คุณเราต้องการ

อาจารย์เปาโลหนุนใจพื้น้องในความเชื่อว่า ‘จงยึดมั่นในองค์พระผู้เป็นเจ้า’ (1) เพราะการไม่ยึดพระเจ้าไว้ให้มั่นจึงมีผลกระทะบมาถึงตัวเรา ด้านความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าไม่อยากเฝ้าเดียว ไม่อยากมาโน้มสัตต์ ไม่อยากก้มมือสักการ ไม่อยากร้องเพลงสรรเสริญ และด้านความสัมพันธ์ของเรากับครอบครัว ไม่อยากนั่งมีสการในครอบครัว ไม่มีเวลาทำกิจกรรมกับลูก ภรรยาหรือสามี ไม่มีเวลาให้ความรักความอบอุ่นกับคนในครอบครัว ไม่อยากร่วมกิจกรรมกับพื้น้อง ผลที่ตามมาคือ ไม่มีความสุขและขาดสันติสุข ท่านจึงหนุนใจต่อไปว่า ‘จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า’ (4) ‘ทุกเวลา’ ‘จงให้จิตใจที่อ่อนสุภาพ ประจักษ์แก่คนทั้งปวง’ ‘อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆ’ (5) - TP

อธิษฐาน

ทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า แล้วสันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจ จะคุ้มครองจิตใจและความคิดของท่านไว้ในพระเยซุสคริสต์

วันที่ 32

ข้อคิด

พระองค์ทรงเรียก
เรา เพราะพระองค์
มีพระประสงค์ที่ดี
เสมอในชีวิตของเรา

ขึ้นที่จะทำให้มารีย์ต้องเสียชื่อเสียง ได้รับความอับอาย และถูกหินขวาง โดยมารดาฐาน
ทางคุณธรรมและจริยธรรม โยเซฟเป็นผู้ที่มีความชอบธรรม แต่มาตรฐานการทรงเรียก
ของพระเจ้า แค่เป็นคนดีมีคุณธรรมไม่เพียงพอ เพราะพระเจ้าให้ทางเลือกอีกทางคือให้เจ้า
แต่งงานกับมารีย์ ดังนั้น “เมื่อยอเซฟตื่นขึ้น ก็ทำตามคำชี้หูตัวรรคของพระเจ้าสั่งนั้น
คือ รับมารีย์มาเป็นภรรยา” (25)

เทศกาลเตรียมรับเด็จ คือการระลึกข่าวดีที่พระเจ้าได้ให้หูตัวรรคมาแจ้งแก่
มนุษย์และเมื่อพระเจ้าทรงเรียกผู้ใด พระองค์ไม่ได้เรียกให้เป็นคนดีตามมาตรฐานโลก
เท่านั้น แต่พระองค์ทรงเรียกร้องการมอบกาย รายชีวิต และอุทิศเวลา เพื่อมีส่วนใน
ชีวิตของคนและงานของพระเจ้า - PS

อธิษฐาน

เพื่อตัวเราที่จะเป็นคนชอบธรรมที่พระเจ้าจะใช้การได้

อ่านพระธรรม >> มัทธิว 1:18-24

ขอบธรรม

“ก่อนที่จะได้อยู่กินด้วยกันก็ประกว่า มาเรียมีครรภ์แล้ว
ด้วยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่โยเซฟคู่หันของเธอเป็น
คนชอบธรรม” (มัทธิว 1:19)

โยเซฟเป็นคนชอบธรรม เขารู้ว่ามารีย์ตั้งครรภ์ทั้งๆ ที่
เขายังไม่ได้หลับนอนกับเธอ โยเซฟอาจจะคิดว่าตัวเองมีทาง
เลือกเพียง 2 ทาง คือ หย่ากับมารีย์เสียบๆ หรือให้นางถูก
หินขวางตายตามบทบัญญัติฯ แต่พระยาโยเซฟเป็นคนดีมี

คุณธรรม ไม่เพียงแต่ไม่ทำ악 แต่เขาไม่แพร่กระจายเรื่องที่เกิด

ทางคุณธรรมและจริยธรรม โยเซฟเป็นผู้ที่มีความชอบธรรม แต่มาตรฐานการทรงเรียก
ของพระเจ้า แค่เป็นคนดีมีคุณธรรมไม่เพียงพอ เพราะพระเจ้าให้ทางเลือกอีกทางคือให้เจ้า
แต่งงานกับมารีย์ ดังนั้น “เมื่อยอเซฟตื่นขึ้น ก็ทำตามคำชี้หูตัวรรคของพระเจ้าสั่งนั้น
คือ รับมารีย์มาเป็นภรรยา” (25)

เสียงที่แผ่เบา

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 21:15-17

วันที่
33

ข้อคิด

เสียงที่แผ่เบาของ
พระเจ้า หากเราฟัง
ด้วยใจที่จดจ่อไม่ร่า
เสียงจะเบาเพียงใด
เราจะได้ยิน

หลังจากการรับประทานอาหาร พระเยซูตรัสกับชีมีน เปตอว่า “เจ้ารักเรามากกว่าสิ่งเหล่านี้หรือ” คือ “เจ้ารักเรามากกว่าการมีอาหารกินหรือไม่” ซึ่งเปตอตอบพระเยซูว่า “ข้าพระองค์รักพระองค์” และพระเยซูทรงถามอีกสองครั้ง ด้วยคำถามเดิมว่า “เจ้ารักเราหรือ” พระองค์ทรงถามย้ำถึงสามครั้ง จนกระทั่งเปตอเริ่มเป็นทกขี้ใจ คงคิดอยู่ในใจว่า ทำไม่พระเยซูต้องถามเขาย้ำถึงสามครั้ง แล้วทั้งสามครั้งพระองค์ทรงสั่งว่า “จงเลี้ยงและดูแลลูกแกะของเรา” การที่พระเยซูถามหลายครั้งเป็นการย้ำให้มั่นใจว่าสาวกฟังและได้ยินด้วยความตั้งใจในสิ่งที่พระองค์ถาม

หลายครั้งที่เวลาไม่ได้ถามอะไรเราสักอย่าง บางครั้งเราตอบแบบขอไปที่ ฉะนั้นถามย้ำๆ คำถามเดิมเพื่อแสดงเจตนาถามนั่นว่า พระเยซูถามด้วยความจริงใจและเป็นการทดสอบว่าสาวกได้ยินสิ่งที่พระองค์ตรัสจริงและเข้าใจสิ่งที่พระองค์ถาม และเมื่อหากสังเกตในการตอบของเปตอในครั้งที่ 1 และ 2 ตอบเหมือนเดิม คือ “เป็นความจริงพระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์รักพระองค์” แต่คำตอบในครั้งที่ 3 “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง พระองค์ทรงทราบว่า ข้าพระองค์รักพระองค์” ในครั้งที่สามสาวกจำเพาะเจาะจง และใส่ใจกับคำตอบของเขามากขึ้นและจริงจังมากขึ้น หากใช้เป็นภาษาพูดธรรมด้า คือ “พระอาจารย์ครับ พระอาจารย์ทราบสิ่งที่อยู่ในใจของข้าพระองค์ ทั้งหมด และพระองค์ก็ทรงทราบด้วยว่า ข้าพระองค์รักพระองค์จริงๆ”

เมื่อพระเจ้าจะตรัสกับเรา พระองค์อาจจะไม่ได้ตั้งใจใส่หูเรา อาจจะไม่ได้ฟังกับเรารำข้าแล้วข้าเล่า และคำตอบของพระเจ้ามันไม่ได้ถูกตกลงจากที่ฟ้า แต่พระองค์จะมากะซิบที่ข้างหูของเรา เสียงแห่งความรักของพระเจ้าแผ่เบา แต่หากใจของเราจดจ่ออยู่ที่พระองค์ไม่ว่าเสียงของพระองค์จะเบาเพียงใด เราจะได้ยิน - DW

อธิษฐาน

ให้หูของเรารู้จักที่พระเจ้า และได้ยินเสียงของพระองค์อย่างชัดเจน

วันที่ 34

ข้อคิด

ความสามารถให้
ความรักด้วยการให้
อะไรๆ แก่คนอื่นได้
เท่าๆ กับที่เราได้รับ
ช่วงแกร่งมารีย์ ซึ่งทำให้เรอตักใจเช่นกัน แต่ทุตสวรรค์ก็ได้ทำให้เรอหายกลัวว่า “เรอเป็น^{ที่}โปรดปรานมากของพระเจ้า” (ลูกา 1:30) พระเจ้าใช้ครรภ์ของเรอเพื่อประสูติพระผู้^{ช่วย}ให้รอด คำว่า “เป็นที่โปรดปราน” หมายถึง การยอมรับน้ำพ่อพระทัยของพระเจ้า เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับพระคุณ พระเจ้าทรงพ่อพระทัยผู้ที่รับเอาความดังใจดี พระเจ้า ประทานพระคุณสำหรับทุกคน

มนุษย์ทุกคนต่างมีความปราณາในส่วนลึกของจิตใจ เช่น ปราณาความรัก การยอมรับนับถือ ปราณາอิสรภาพ ปราณาชีวิตที่มีความหมาย ความจริงมนุษย์ ทุกคนเป็นคนสำคัญในสายพระเนตรของพระเจ้า ไม่ว่าคนต่าต้อด้อยฐานะดังเช่น คนเลี้ยงแกะหรือ คนมีการศึกษา ฐานะดีดังนักปราชญ์ พระเจ้าทรงยอมรับและเห็นว่า เขา มีคุณค่าทั้งสิ้น เรา มีคุณค่ามากที่พระเจ้าได้ประทานพระบุตรสุดที่รักองค์เดียวของ พระองค์ลงมาเกิดเป็นมนุษย์ เช่นเราเพื่อนำรากลับสู่พระองค์

“พระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อ ทุกคน ที่ว่างใจในพระบุตรนั้น” (ยอห์น 3:16) พระเจ้าทรงรักดังแก้วตา รักษาดุจแก้ว พระเนตรของพระองค์ (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:10) ยกฐานะให้เป็นบุตรของพระเจ้า (ยอห์น 1:12) เมื่อเราซึ้งฐานะตนของเราว่าเรา เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดปรานแล้วนั้น ยอมทำให้เราดำเนินชีวิตแต่ละวันอย่างมีคุณค่า - SD

อธิษฐาน

ขอให้เราเป็นเครื่องมือแห่งความรักของพระเจ้าในเทศกาลคริสต์มาส

ความรักให้กำลังใจ

อ่านพระธรรม >> ลูกา 2:8-20

“พระสิริจิมีแต่พระเจ้าในที่สูงสุด ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุข จงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง ซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานนั้น” (ลูกา 2:14)

มนุษย์ทุกคน ต้องการเป็นที่ยอมรับ ต้องการให้คนอื่น เห็นคุณค่าของตนเอง บทเพลงสรรเสริญของเหล่าทุตสวรรค์ ทำให้เราได้เห็นน้ำพระทัยดีเลิศของพระเจ้า “...สันติสุข จงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง ซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานนั้น” ก่อนที่คนเลี้ยงแกะจะได้ยินถ้อยคำนี้ ทุตสวรรค์ได้มาแจ้ง

ช่วงแกร่งมารีย์ ซึ่งทำให้เรอตักใจเช่นกัน แต่ทุตสวรรค์ก็ได้ทำให้เรอหายกลัวว่า “เรอเป็น ที่โปรดปรานมากของพระเจ้า” (ลูกา 1:30) พระเจ้าใช้ครรภ์ของเรอเพื่อประสูติพระผู้ช่วย ให้รอด คำว่า “เป็นที่โปรดปราน” หมายถึง การยอมรับน้ำพ่อพระทัยของพระเจ้า เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับพระคุณ พระเจ้าทรงพ่อพระทัยผู้ที่รับเอาความดังใจดี พระเจ้า ประทานพระคุณสำหรับทุกคน

องค์พระเยซูคือผู้ใด

อ่านพระธรรม >> อีบру 1:1-4

วันที่

35

ข้อคิด

ให้เราใคร่ครวญว่า
พระเยซูทรงเป็นใคร
ในชีวิตของเรา

“พระบุตรทรงเป็นแสงลักษณ์ท่อนพระสิริของพระเจ้า และทรงมีลักษณะเป็นพิมพ์เดียวกันกับพระองค์ และทรงผดุงโลกไว้ ด้วยพระคธรรมอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ ...” (อีบру 1:3)

พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมได้เผยแพร่ พันธสัญญา ผู้เผยแพร่พระวจนะ และธรรมบัญญัติของโมเสสให้ เราเห็นถึงพระประเสริฐของพระเจ้าในพระคริสต์ พระเจ้าได้ทรงพิจารณาแล้วว่าพระองค์จะทรงมีพระบุตรและดังนั้น พระองค์จึงทรงสร้างสิ่งต่างๆ (อีบру 1:1-2) เพราะพระคริสต์ พระเจ้าจึงได้ทรงอนุญาตให้มีประวัติศาสตร์มนุษย์ (อีบру 1:2) การสำแดงพระองค์ตามที่บันทึกไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ล้วนกล่าวถึงพระคริสต์

ความสำคัญและยิ่งใหญ่ของพระคริสต์ที่มีต่อพระเจ้านั้นยกที่เราจะเข้าใจได้อย่าง สมบูรณ์ พระองค์ทรงอยู่ในพระธรรมริเริ่มและพระประเสริฐของพระเจ้าตั้งแต่ปฐมกาล แม้ว่า พระองค์จะเพิ่งมาบังเกิดเป็นบุคคลจากมารย์ (อีบру 1:4-7; 13-14) เน้นว่าพระคริสต์ ไม่ใช่ทุตสวรรค์ ในขณะที่ทรงดำรงอยู่ในโลก พระองค์มีสถานะต่ำกว่าทุตสวรรค์ (อีบру 2:7) แต่พระองค์ได้รับการยกย่องให้มีพระสิริสูง เพราะว่าพระองค์เป็น “พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า” (ยอห์น 3:16) พระเยซูทรงเป็นศูนย์กลางของข่าวประเสริฐซึ่งพระเจ้า ได้ทรงสัญญาไว้ล่วงหน้า ข่าวประเสริฐนั้นก็ยังคงทรงพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดังนั้นเราสามารถสรุปว่าพระองค์คือผู้ใดคร่าวๆ ดังนี้คือ

1. พระองค์อยู่ในพันธสัญญาในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ในแผน การของพระเจ้า

2. บังเกิดเป็นมนุษย์จากหญิงพระหมาจารี โดยสืบเชื้อสายจากดาวิด

3. ทรงมีพระลักษณะสมบูรณ์แบบ ตลอดเวลาที่ทรงพระชนม์อยู่ คือพระองค์ปราศ จากบาป

4. ทรงพื้นที่มาจากความaty และสาวยของพระองค์ประกาศว่าพระองค์ทรงเป็น บุตรของพระเจ้า ในการเทศนาสั่งสอนของพากษา - SA

อธิษฐาน

ผู้เชื่อใหม่และเราทุกคนที่ต้องการรู้จักพระเยซูให้มากขึ้น

วันที่ 36

ข้อคิด

เรามักจะจดจ่อ
อยู่กับปัญหา หรือ
จดจ่ออยู่กับความรัก
ของพระเจ้า
ที่มีต่อเรา

จรักกันและกัน

อ่านพระธรรม >> 1 โครินธ์ 13:1-13

‘ดังนั้นยังต้องอยู่สามสิ่ง คือความเชื่อ ความหวังใจ และความรัก แต่ความรักใหญ่ที่สุด’ (1 โครินธ์ 13:13)

เป้าหมายของการจุดเทียนก็คือ เพื่อระลึกถึงพระเยซู คริสต์ที่ทรงเป็นความส่วนของโลก ที่ทำลายกิจการของความมืด (ความบาป) และเราทั้งหลายก็เป็นความส่วนของพระเจ้า ในโลกเช่นกัน อาจารย์เปาโลเขียนว่า คริสต์ยินชาวโครินธ์แม้จะใช้ของประทานที่พระเจ้าประทานให้ แต่พากขาดความรัก การใช้ของประทานก็ไม่มีค่าอะไร (1-3) ความรักที่แท้จริงมีเป้าหมายอยู่ที่ผู้อื่นไม่ใช่ที่ตันเอง จะมีก็ต่อเมื่อได้รับการช่วยเหลือจากพระเจ้า เพราะตรงข้ามกับธรรมชาติของมนุษย์ (4-7) ของประทานจะหมดไป แต่ความเชื่อ ความหวังใจ ความรักจะคงอยู่ (8-13)

ความรักในตอนนี้ ภาษากรีกหมายถึงการเสียสละความเห็นแก่ตัวของเรา เพื่อผู้อื่น เมื่อมองกับความรักของพระเยซูที่มีบันไม้มาก เช่น พระเจ้าสอนให้เรารักโดยทรงประทานพระเยซูมาเป็นแบบอย่างให้แก่เรา (1 ยน.4:9) พระเยซูสอนให้เรารักกันและกันผ่านทางชีวิตของพระองค์ (ยน.13:34-35) พระวิญญาณบริสุทธิ์สอนให้เรารักกันโดยเหตุความรักของพระองค์เข้ามาในใจเรา (ร.ม.5:5)

พระเจ้าต้องการให้เราแสดงความรักกันมาเพื่อเสริมสร้างกันและกัน ให้เติบโตขึ้นในการรับใช้พระองค์ รับใช้กันและกันด้วยความรัก เพราะความรักที่แท้จริงจะเสริมสร้างกันขึ้น หากเรามีความรักเช่นนี้ ชีวิตและคริสตจักรของเราจะเกิดดอกออกผล เราจึงต้องให้ความรักคงอยู่ตลอดไป เราจึงไม่ควรให้ของประทาน ลักษณะนิสัย ฯลฯ เป็นเหตุให้เราแตกแยกกัน ไม่รักกันและกัน จึงควรจะจดจ่ออยู่ที่ความรัก ไม่ใช่ที่ความแตกต่าง - TP

อธิษฐาน

ขอพระเจ้าช่วยเรา ให้ทำทุกสิ่งด้วยความรัก ให้เราสามารถความรักเพื่อเสริมสร้างผู้อื่น

พระเจ้าทรงรักโลก

อ่านพระธรรม >> 1 約翰 4:7-12

วันที่
37

ข้อคิด

พระเจ้าทรงยอม
แลกชีวิตของเราด้วย
ชีวิตของพระบุตร
องค์เดียวของ
พระองค์

“ความรักที่ข้าพเจ้าพูดถึงนี้มิใช่ที่เรารักพระเจ้า แต่ที่พระองค์ทรงรักเรา และทรงใช้พระบุตรของพระองค์ มาทรงเป็นผู้ลับล้างพระอาชญาที่ตกกับเราทั้งหลาย เพราะบาปของเรา” (1 約翰 4:10)

พระเจ้าทรงใช้พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมาในโลก เพื่อเราทั้งหลายจะได้ขอบรรเมและดำรงชีวิตโดยพระบุตร เพราะพระบุตรทรงลับล้างพระอาชญาที่ตกกับเราทั้งหลาย เพราะบาปของเรา 約翰 3:16 “พระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่ร่วงใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” และในข้อที่ 17 ได้บอกว่า “พระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก มิใช่เพื่อพิพากษาลงโทษโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น”

พระเจ้าทรงยอมแลกชีวิตของเรา ด้วยชีวิตของพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ ได้ เรา ยกโภชนาถเรา ลงล้างโภชนาถเรา และคืนสิทธิของการเป็นบุตรของพระเจ้าแก่เรา แม้เราไม่สมควรจะได้รับ เพราะขณะที่เรายังอยู่ในบาป แต่พระเจ้าทรงให้พระเยซูคริสต์สิ่นพระชนม์เพื่อเรา และนำเราคืนดิกับพระองค์ (โรม 5:8, 10) พระเยซูรับหน้าที่การได้พระรักเรา “พระเจ้าทรงรักโลก ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่ท่านมาเพื่อจะปรนนิบัติเรา และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก” (มาระゴก 10:45)

พระเยซูตรัสว่า “บัญญัติของเราคือให้ท่านทั้งหลายรักกันและกัน เหมือนอย่างที่เรารักท่าน ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการสละชีวิตเพื่อมิตรสหายของตน” (約翰 15:12-13) - PS

อธิษฐาน

เราที่จะสำนึกรักกันและกัน ให้เราทั้งหลายรักกันและกัน ให้เราทั้งหลายรักกันและกัน

ข้อคิด
พระเยซูคริสต์
คือของขวัญแห่ง¹
คริสต์มาสที่ยิ่งใหญ่
ที่พระเจ้าประทาน
ให้กับมนุษย์
หากันน้อยคนหนึ่ง คนที่ยังไม่รู้ดีว่า คือของขวัญจากพระเป็นเจ้าที่มอบให้กับ
มนุษยชาติ นั่นคือคืนที่พระคริสต์ทรงบังเกิด

คำว่า “ของขวัญ” กับ “ค่าตอบแทน” มีความหมายแตกต่างกันมาก “ค่าตอบแทน” เราจะได้มีเมื่อเราต้องทำบางสิ่งบางอย่างเป็นการแลกเปลี่ยน ส่วน “ของขวัญ” คือ สิ่งที่มอบให้แก่กันและกันด้วยความรัก ความปราณາดี ถึงกระนั้นเรามักจะมอบของขวัญ
ให้กับคนที่เห็นว่าคุ้มครองที่จะได้รับ ไม่มีใครให้ของขวัญกับคนที่ไม่น่ารัก คนที่ไม่ดี คนที่
เราคิดว่าไม่คุ้มครอง ลองพิจารณาดูว่า เราทั้งหลายซึ่งเป็นคนบาป และปอยครั้งที่เราทำให้
พระเจ้าทรงเสียพระทัย หลายครั้งที่เรารู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ดี แต่เราไม่ได้ทำ แต่สิ่งที่ไม่ดี
นั้นเราก็ยังคงทำอยู่ ความบาปยังคงอกอุทก์อยู่ในเรา ฉะนั้นเราคุ้มครองกับของขวัญแห่ง²
ชีวิตของพระคริสต์หรือ อันที่จริงเราไม่มีคุณสมบัติใดๆ ที่คุ้มครองที่จะได้รับของขวัญจาก
พระเจ้า ถึงกระนั้นพระเจ้าก็ยังประทานของขวัญอันค่าเปรียบมิได้ให้แก่เราอยู่ดี เพราะ
ของขวัญนี้คือพระคุณ ให้แม่ว่าไม่สมควรจะได้ ยอห์น 10:10 “ขimentนั้นย่อมมาเพื่อจะลัก³
และฆ่าและทำลายเสีย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์”

คริสต์มาสคือของขวัญแห่งชีวิตที่พระเจ้าประทานให้กับเรา พระองค์ทรงมอบชีวิต
ของพระคริสต์บนกางเขนนั้น เพื่อให้เราทั้งหลายได้รับชีวิต นี่คือของขวัญอันหาที่เปรียบ
มิได้ “เรามาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และได้อย่างครบบริบูรณ์” - DW

อธิษฐาน

ให้ชีวิตของพระเยซูคริสต์ปราภูในชีวิตของเรามีความ

ของขวัญหรือค่าตอบแทน

อ่านพระธรรม >> อิสยาห์ 53

ในปี ค.ศ. 353 พระสันตะปาปาจูเลียสที่ 1 ได้ประกาศ
ให้วันที่ 25 เดือนธันวาคม เป็นวันเฉลิมฉลองการประสูติ
ของพระเยซูและกระทำสีบต่อเนื่องกันมาจนถึงทุกวันนี้ เป็น
เวลากว่า 1,660 ปี นับจากปี ค.ศ. 353 ที่เราเริ่มต้นเฉลิม
ฉลองวันคริสต์มาสในวันที่ 25 ธันวาคม ของทุกปี จากจุดที่
เราทุกคนอยูู่่แลนนี้ เราเดินทางห่างมาไกลแสนไกลจากคืนที่
มีความดี ที่มีกลิ่นความหวานหนึ่ง คืนที่ที่ญิงครรภ์แก่และ

ชายคู่หมั้นหาที่พัก และมาหยุดอยู่ที่คอกสัตว์ และให้กำเนิด

หากันน้อยคนหนึ่ง คนที่ยังไม่รู้ดีว่า คือของขวัญจากพระเป็นเจ้าที่มอบให้กับ

มนุษยชาติ นั่นคือคืนที่พระคริสต์ทรงบังเกิด

อัศจรรย์แห่งรัก

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 15:12-14

วันที่
39

ข้อคิด

ความรักเป็นอาวุธ
เดียวที่สามารถ
เปลี่ยนศัตรูให้กลาย
เป็นมิตรได้

“ไม่มีผู้ใดเมื่อความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะஸละ
ชีวิตของตนเพื่อมิตรสหายของตน” (ยอห์น 15:13)

การรักเหมือนที่พระเยซูรักต้องเสียสละเพื่อปรนนิบัติ
คนอื่น พระเจ้าสร้างโลกพระรักในการสร้าง เพื่อรักษา
รักทุกสิ่งที่ทรงสร้าง ไม่มีอะไรทำให้ขาดจากความรักของ
พระเจ้าได้ ความจริงที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าคือพระองค์เป็น
พระเจ้าแห่งความรัก มีความรักยิ่งใหญ่ต่อประชากรแห่ง^{พันธุ์สัญญาของพระองค์ ทรงสร้างเราเพื่อให้สะท้อนพระฉาย}
ของพระองค์ สร้างให้ร่วมพันธุ์สัญญาของพระองค์ “แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของ
พระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ่งพระชนม์
เพื่อเรา” นี่คือความรักของพระองค์ที่ให้แก่เราทั้งหลาย และทรงใช้พระบุตรของพระองค์
มาทรงเป็นผู้ลับล้างพระอาชญาที่ตอกกับเราทั้งหลายพระบานาห์ของเรา ท่านที่รักทั้งหลาย
ถ้าพระเจ้าทรงรักเราทั้งหลายเช่นนั้น เรายังคงรักซึ่งกันและกันด้วย (1 ยอห์น 4:10-11)

เราทั้งหลายรัก มิใช่เพราะเรามีพลังมากมาย แต่เพราะพระองค์ทรงรักเรา ก่อน ถ้า
ผู้ใดว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้า” และใจยังเกลียดชังพื่นอองของตน ผู้นั้นก็เป็นคนพดมุสา
 เพราะว่าผู้ที่ไม่รักพื่นอองของตนที่แผลเห็นแล้ว จะรักพระเจ้าที่ไม่เคยเห็นไม่ได้ ดังนั้นพระ
 บัญญัตินี้เราทั้งหลายก็ได้มาจากพระองค์ คือว่าให้คนที่รักพระเจ้านั้น รักพื่นอองของตน
 ด้วย (1 ยอห์น 4:19-21)

ความรักเป็นพลังหรืออาวุธเดียวที่สามารถเปลี่ยนศัตรูให้กลายเป็นมิตรได้ และเรา
ไม่สามารถกำจัดศัตรูได้ด้วยการปะทะกันด้วยความเกลียดชัง เราจะกำจัดศัตรูได้ด้วยการ
 กำจัดความเป็นศัตรู โดยธรรมชาติแล้วความเกลียดชังทำลายล้าง แต่ความรักจะเสริมสร้าง
 ความรักนำการเปลี่ยนแปลงมาด้วยพลังแห่งการให้ ความรักมีเรามีต่อพระเจ้าและเพื่อน
 มนุษย์ มีรากฐาน ของความรักที่พระเจ้าประทานให้ เราจึงรักและเชื่อฟังพระองค์ เป็น
 ความรักที่มาจากการความใกล้ชิดสนิทสนม ประพฤติตามคำสั่งของพระเยซู (ยอห์น 13:34-
 35) - SD

อธิษฐาน

ในการจัดฉลองวันคริสต์มาส ขอให้ชีวิตของเราเป็นส่วนหนึ่งในความรัก
 ของพระเจ้าในการเสียสละเพื่อผู้อื่น

วันที่ 40

ข้อคิด
ไม่มีคำว่า
“บังเอิญ”ในความ
เชื่อของคริสตีียน

กำหนดไว้ล่วงหน้า

อ่านพระธรรม >> เอเฟซัส 1:1-14

“พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ด้วยความรักก่อนตามที่ขอบ
พระทัยพระองค์ให้เป็นบุตรโดยพระเยซุสคริสต์” (เอเฟซัส 1:5)

พระเจ้าตรัสถึงความรอดโดยทางพระเยซุส “ตามที่พระองค์
ได้ตรัสไว้ตั้งแต่โบราณ โดยปากของผู้เผยแพร่พระวจนะเบรสุทธิ์
ของพระองค์” (ลูกา 1:70) เพราะว่าผู้เผยแพร่พระวจนะเป็น
ส่วนหนึ่งในแผนการของพระเจ้า พระเจ้าจึงถูกกล่าวถึงว่า
กับว่าพระเจ้ามีตัวตนอยู่ในขณะนั้นจริงๆ แล้วก็คือพระเจ้า
อยู่ในแผนการของพระเจ้าตั้งแต่ปฐมกาล ด้วยเมริย์เป็นตัว
อย่าง “เราได้รู้จักเจ้า ก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าที่ในครรภ์

และก่อนที่เจ้าคลอดจากครรภ์เรา ก็ได้กำหนดตัวเจ้าไว้ เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้เผยแพร่พระวจนะ
ให้แก่บรรดาประชาชน” (เยเรมีย์ 1:5) พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับเยเรมีย์ก่อนการเนรมิต
สร้างด้วยช้ำาไป พระองค์ตรัสเกี่ยวกับกษัตริย์ไซรัส กษัตริย์ของเปอร์เซียก่อนที่พระองค์
จะมาประสูติ โดยใช้คำพูดรากับพระองค์ประสูติแล้ว (อิสยาห์ 45:1-5) และในอีบูร์
7:9-10 เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่กล่าวถึงคนที่ยังไม่เกิด รากับว่ามีชีวิตอยู่แล้วในขณะนั้น
ผู้เชื่อที่แท้จริงก็ถูกกล่าวถึงในลักษณะเดียวกันนี้ เราจึงไม่มีตัวตนอยู่นอกจากในพระคำวิ
ของพระเจ้า ผู้ทรง “ช่วยเราให้รอด และทรงให้เราเป็นผู้รับใช้ของพระองค์... เพราะ
เห็นแก่พระประสค์ของพระองค์เอง และพระคุณซึ่งทรงประทานแก่เราในพระเยซุสคริสต์
ตั้งแต่เด็กคำบรรพ์มานั้น” (2 ทิโมธี 1:9)

ด้วยเหตุนี้ จึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจเลยว่าพระคริสต์จะถูกกล่าวถึงรากับมีตัวตน
แม้ว่าพระองค์จะยังไม่ได้ทรงมาบังเกิด พระองค์ทรงเป็น “พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลุ
พระชนม์ ซึ่งบันทึกไว้ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก” (วีรภณ 13:8) พระเยซุสยังไม่ถึงพระชนม์
ในเวลานั้น พระองค์ทรงเป็น “เมษโปดกของพระเจ้า” ถูกนำมาเป็นเครื่องถวายบุษบาน
ไม่ก้างเขนในอีก 4,000 ปี ต่อมา (约翰 1:29; 1 โครินธ์ 5:7) พระเยซุสทรงถูกเลือกมา
ตั้งแต่ปฐมกาล (1 เปโตร 1:20) และผู้ที่เชื่อถือเช่นกัน (เอเฟซัส 1:4) เราเข้าใจเรื่องพากนี้
ได้ยาก เพราะเราคิดไม่ออกว่าพระเจ้าทรงกระทำการได้ฯ นอกเหนือกาลเวลาได้อย่างไร
“ความเชื่อ” คือความสามารถที่จะมองสิ่งต่างๆ จากแง่มุมของพระเจ้า โดยไม่ถูกจำกัด
ด้วยกาลเวลา - SA

อธิษฐาน

ผู้ที่เราอยากให้มารู้จักระเจ้า

เทศกาลเตรียมรับสีจ

อาทิตย์ที่ 1 จุดเทียนสีน้ำเงิน “เทียนแห่งคำพยากรณ์”

เพื่อรำลึกถึงคำพยากรณ์ เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอด พระเมสสิยาห์ ที่ผู้พยากรณ์มีได้กำหนดด้วนเวลาให้ทราบ เพียงแต่พยากรณ์ว่าจะมีพระผู้ช่วยมา

บังเกิดข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านเพิ่มเติม

สุสดี 122	สุสดี 80:1-7	สุสดี 25: 1-10
อิสยาห์ 7:10-17	อิสยาห์ 9:6-7	เยเรมีย์ 33:14-15
โรม 13:11-14	1 โครินธ์ 1:3-9	1 เธสโลนิกา 5:1-6
มัทธิว 24:36-44	มาระໂກ 13:32-37	ลูกา 21:25-36

อาทิตย์ที่ 2 จุดเทียนสีเหลือง “เทียนแห่งทูตสวรรค์”

เพื่อรำลึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับมารีย์ ซึ่งทูตของพระเจ้ามาบอกแก่มาเรียว่า เธอจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายให้ตั้งชื่อ เยซู ในตอนแรกເຮົາຕົກໃຈมากกว่าจะเป็นไปได้อวย่างไร แต่เมื่อทูตของพระเจ้าบอกว่า ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเจ้ากระทำไม่ได้ ในที่สุดก็ยอมจำนำและทูลทูตหนั้นว่า ดูເຄີດຂັ້າພົມເຈົ້າເປັນທາສີຂອງพระເປັນເຈົ້າ ຂັ້າພົມເຈົ້າພວ້ມที่จะเป็นไปตามคำขอท่าน

ข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านเพิ่มเติม

สุสดี 72:1-19	สุสดี 85	สุสดี 126
อิสยาห์ 11:1-10	อิสยาห์ 40:1-5, 9-11	อิสยาห์ 9:2, 6-7
โรม 15:4-9	2 ເປົໂຕ 3:8-14	ພຶລິປີ 1:3-11
ลูกา 1:26-38	ມາຮະໂກ 1:1-8	ลูกา 3:1-6

อาทิตย์ที่ 3 จุดเทียนสีเขียว “เทียนแห่งผู้เลี้ยงแกะ”

เพื่อรำลึกถึงบรรดาผู้เลี้ยงแกะ ที่เฝ้าผู้แกะในเวลากลางคืน ซึ่งทูตของพระเจ้ามาแจ้งข่าวดีแก่เขา และได้ตามไปดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น ครั้นเข้าได้เห็นแล้วเขางงเล่า เรื่องซึ่งเข้าได้ยินถึงพระกุณารนั้น และคนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจ (ลูกา 2:8-20)

ข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านเพิ่มเติม

สุสดี 146	อิสยาห์ 61:1-4, 8-11	อิสยาห์ 12:2-6
อิสยาห์ 35:1-6, 10	ลูกา 1:48-55	ເສັ້ນຍາห์ 3:14-18
ยกออบ 5:7-10	1 ເສະໂລນິກາ 5:16-24	ພຶລິປີ 4:4-9
มัทธิว 11:2-11	ຍອທິນ 1:6-8, 19-36	ลูกາ 3:10-18

เทศบาลเตรียมรับสีจ

อาทิตย์ที่ 4 จุดเทียนสีแดง “เทียนแห่งเบรเลเอม”

เพื่อรำลึกถึงคำกล่าวของทูตสวรรค์ที่ว่า “ในวันนี้พระผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลาย คือ พระคริสต์เจ้ามาบังเกิดที่เมืองดาวิด ท่านจะได้พบพระกุณารนั้นพ้นผ้าอ้อม นอนในร่างหญ้า

ข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านเพิ่มเติม

สุดี 24	สดุดี 69:1-4, 14-18	สดุดี 80:1-7
อิสยาห์ 7:10-15	2 ซามูเอล 7:8-16	มีค้าห์ 5:1-4
โรม 1:1-7	โรม 16:25-27	อีบูรุ 10:5-10
ลูกา 2:8-20	ลูกา 1:26-38	ลูกา 1:39-47

อาทิตย์ที่ 5 จุดเทียนสีขาว เทศบาลคริสตสมภพ

วันที่ 25 ธันวาคม วันพระคริสตสมภพ (คริสตมาส) จุดเทียนสีขาว พร้อมกับ เทียนเล่มที่ 1-4 และเปลี่ยนผ้าปูโต๊ะเป็นสีขาว นับจากวันพระคริสตสมภพจนถึงวันที่ 5 มกราคม

ข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านเพิ่มเติม

สุดี 96	สดุดี 98	สดุดี 97
อิสยาห์ 9:2, 6-7	อิสยาห์ 62:6-12	อิสยาห์ 52:6-10
ทิตัส 2:11-15	โโคโลสี 1:15-20	เอเฟซัส 1:3-10
ลูกา 2:1-14	มัทธิว 1:18-25	ยอห์น 1:1-14

ประวัติวันคริสต์มาส

คริสต์มาส หรือวันสมโภชนคริสตสมภพ (อังกฤษ: Feast of the Nativity) จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีเพื่อเฉลิมฉลองการประสูติของพระเยซู เป็นวันหยุดทางศาสนาและวัฒนธรรม ประชากรหลายพันล้านคนทั่วโลกจัดการเฉลิมฉลองในวันที่ 25 ธันวาคม วันดังกล่าวเน้นปีพิธีกรรมของคริสต์ศาสนาพิภัณเป็นสำคัญ วันคริสต์มาสเป็นวันปิดเทศกาลเตรียมการรับสเด็จ (Advent) และวันเริ่มต้นเทศกาลพระคริสตสมภพ (Christmastide) สิบสองวัน คริสต์มาสเป็นวันหยุดราชการในหลายประเทศทั่วโลก และมีผู้ที่ไม่ใช่คริสต์ศาสนาพิภัณหันมาเฉลิมฉลองกันมากขึ้น และเป็นส่วนสำคัญในคริสต์มาสและฤดูวันหยุด

วันที่พระเยซูประสูติจริงฯ นั้นไม่ที่ทราบแน่ชัด แต่นักประวัติศาสตร์สมัยใหม่คิดเห็นไว้ว่าราว 2 ปีก่อน ค.ศ. และ ค.ศ. 7 ในช่วงต้นถึงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 4 ศาสนาคริสต์ ตะวันตกกำหนดวันคริสต์มาสตรงกับวันที่ 25 ธันวาคม ซึ่งต่อมาศาสนาคริสต์ตะวันออกได้รับวันดังกล่าวไปด้วย มีทฤษฎีอธิบายว่าเหตุผลที่เลือกวันที่ 25 ธันวาคมเป็นวันเฉลิมฉลองคริสตสมภพนั้น เพราะเป็นเวลาเก้าเดือนพอดีหลังคริสต์ศาสนาพิภัณสมัยแรกเฉลิมฉลองวันแม่พระรับสาร หรือตรงกับวันเหมายันของโรมันหรือเทศกาลฤดูหนาวเพเกินโบราณ เพื่อยุติการเฉลิมฉลองเหล่านี้และแทนที่ด้วยการเฉลิมฉลองของคริสต์ศาสนาพิภัณ

วันการเฉลิมฉลองในศาสนาคริสต์ตะวันออกแตกต่าง คือ วันที่ 6 มกราคม โดยเชื่อมโยงกับวันสมโภชนคริสต์แสดงองค์ ในปัจจุบัน วันดังกล่าวยังเป็นวันเฉลิมฉลองสำหรับคริสตจักรอาرمีเนียอะโพสโตรลิกและในประเทศไทยอาرمีเนียซึ่งเป็นวันหยุดราชการ จนถึง ค.ศ. 2011 ระหว่างปฏิทินกรีกเรียนสมัยใหม่และปฏิทินจูเลียนที่เก่ากว่า มีวันคลาดเคลื่อนกันอยู่ 13 วัน ผู้ที่ยังใช้ปฏิทินจูเลียนหรือเทียบเท่าต่อไปจึงเฉลิมฉลองวันที่ 25 ธันวาคมและ 6 มกราคมที่ประชากรโลกส่วนใหญ่เฉลิมฉลอง ในวันที่ 7 มกราคมและ 19 มกราคมแทน ด้วยเหตุนี้ เอธิโอเปีย รัสเซีย ยูเครน มาเซโดเนียและมอลโด瓦จึงเฉลิมฉลองคริสต์มาส ทั้งที่เป็นวันสมโภชนคริสต์ศาสนาพิภัณและที่เป็นวันหยุดราชการ ตามในปฏิทินกรีกเรียนคือ วันที่ 7 มกราคม

ประเพณีการเฉลิมฉลองอันเป็นที่นิยมที่เมื่อนกันในหลายประเทศมีการผสมผสานแนวคิดและกำเนิดก่อนศาสนาคริสต์ สมัยศาสนาคริสต์ และชาวราส ประเพณี

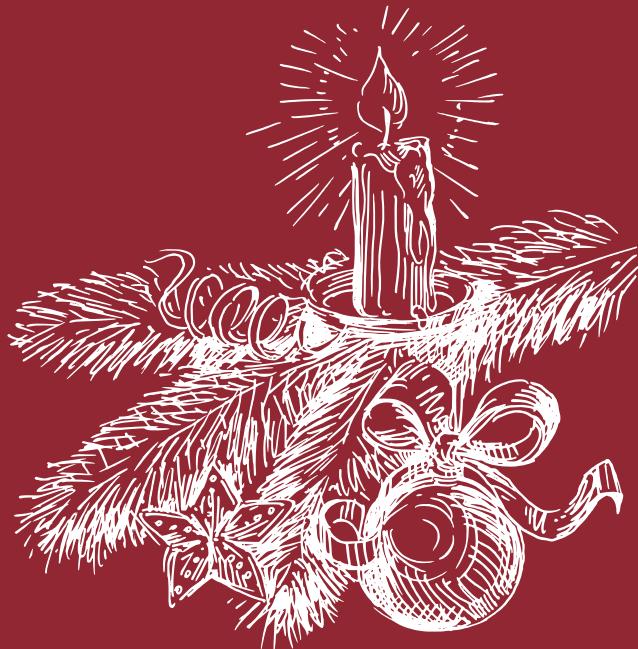
สังค์ไ晦ที่ได้รับความนิยมในวันดังกล่าวมีการให้ของขวัญ เพลงคริสต์มาสและเพลง เทศกาล การแลกเปลี่ยนการ์ดคริสต์มาส การตกแต่งบ้าน อาหารมื้อพิเศษ และการ จัดแสดงการประดับตกแต่งหลายอย่าง รวมทั้งต้นคริสต์มาส แสงไฟ จากการประสูติ ของพระเยซู มาลัย พวงหรีด มิสเซิลโทและโอลลี นอกเหนือจากนั้น บุคลลที่เกี่ยวข้อง กันอย่างใกล้ชิดและแทนกันได้บ่อยครั้งหลายคน เช่น ชาตาคลอส ฟาร์เรอร์คริสต์มาส นักบุญนิโคลัส และคริสต์คินต์ เกี่ยวข้องกับการให้ของขวัญแก่เด็กในเทศกาลคริสต์มาส และต่างมีประเพณีและต้นแบบเป็นของตนเอง เพราะการให้ของขวัญและอภิหารส่วน ของเทศกาลคริสต์มาสเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มสูงขึ้นทั้งในบรรดาคริสต์ ศาสนิกชนและผู้ที่มิใช่ วันคริสต์มาสจึงเป็นเหตุสำคัญและช่วงลดราคาหลักสำหรับผู้ค้า ปลีกและธุรกิจ ผลกระทบทางเศรษฐกิจของคริสต์มาสเป็นปัจจัยซึ่งเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมาในหลายภูมิภาคทั่วโลก

คำว่า “Christmas” ในภาษาอังกฤษ เกิดขึ้นเป็นคำประสมหมายถึง “พิธี มิสซาของพระคริสต์” มาจากคำในภาษาอังกฤษสมัยกลาง Christemasse ซึ่งมาจาก คำว่า Cristes mæsse ในภาษาอังกฤษโบราณอีกทอดหนึ่ง คำนี้พบครั้งแรกในเอกสาร ที่บันทึกใน ค.ศ. 1038 คำว่า Crist (แสดงความเป็นเจ้าของ Cristes) มาจากภาษากรีก Christos ซึ่งเป็นคำแปลของ Μαρτιαρ (เมสสิยาห์) ในภาษาอิบราห์ิม และ “mæsse” มา จากภาษาละติน missa คือ การเฉลิมฉลองศีลมหาสนิท รูปแบบ “Christenmas” ยัง พบใช้ในอดีตเช่นกัน แต่ปัจจุบันถูกมองว่าโบราณและเฉพาะถิ่น คำดังกล่าวมาจากภาษา อังกฤษยุคกลางว่า Cristenmasse อันมีความหมายตามอักษรว่า “มิสซาคริสตี้エン” “Xmas” เป็นการย่อคำว่า คริสต์มาส ส่วนในญี่ปุ่นในสื่อตีพิมพ์ มาจากอักษรตัวแรก x ในคำว่า Khristos ภาษากรีก ซึ่งหมายถึง “คริสต์” แม้รูปแบบการเขียนหลายแห่งไม่ สนับสนุนการใช้ การใช้นี้มีแบบอย่างในภาษาอังกฤษยุคกลาง Xpes masse

นอกเหนือไปจาก “คริสต์มาส” แล้ว วันดังกล่าวยังรู้จักกันในชื่ออื่นตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน พวกแองโกล-แซกซันเรียกงานสมโภชกลางฤดูหนาว (midwinter) หรือที่พบ น้อยกว่า Natiuite จากภาษาละติน nativitas “Nativity” หมายถึง “การเกิด” มา จำกภาษาละติน nativitas ในภาษาอังกฤษโบราณ Geola (“ตรุษฟรั่ง”, Yule) หมายถึง ช่วงเวลาซึ่งสัมพันธ์กับเดือนมกราคมและธันวาคม ภาษาอังกฤษโบราณที่มาจากการนำเดิน เดียวกัน Jól ภาษาหลังได้ใช้เป็นชื่อของวันหยุดเพเกินสแกนดิเนเวีย ซึ่งผนวกรวมกับ คริสต์มาสราว ค.ศ. 1000 “Noel” (หรือ “Nowell”) เข้าสู่ภาษาอังกฤษในปลายคริสต์ ศตวรรษที่ 14 และมาจากภาษาฝรั่งเศสโบราณ noël หรือ noëls คำนี้มาจากการ ละติน natalis (dies) หมายถึง “(วัน) แห่งการเกิด”

(ที่มา <http://th.wikipedia.org/wiki/คริสต์มาส>)

Advent Note

จัดทำโดย
คริสตจักรวัฒนา

34 สุขุมวิท 15 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทร. 02-252-5648, 02-255-7244 ต่อ 0 โทรสาร 02-255-7243

Email: wattanachurch@gmail.com

www.wattanachurch.org